

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ

ΙΣΤ'
ΤΟΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜ.

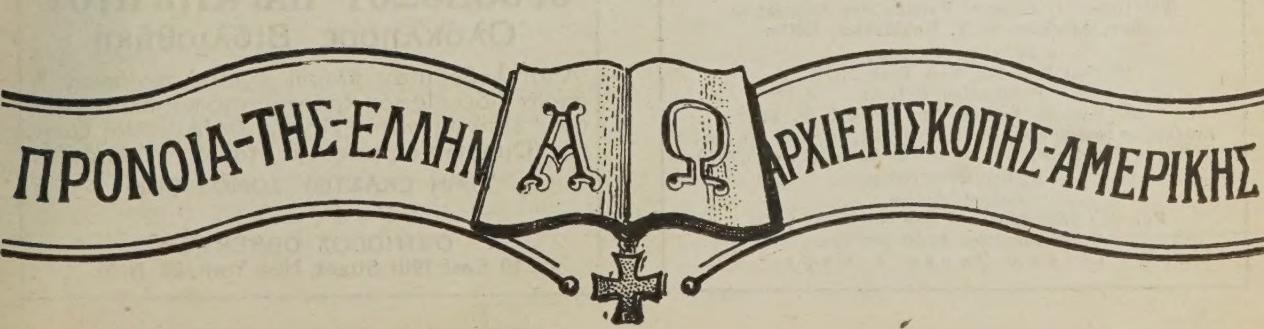
THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950.

366

Ο ΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟ-Ι-ΣΤΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΡΟΚΑΤΕΛΛΟ, ΙΔΑΝΟ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.

Ἐν Νέα Υόρκη, Αύγουστου 3, 1950

Εύλαβεστ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ
Ἐντιμ. Ἐκκλησ. Συμβούλια τῶν Ἑλλ.
Ὀρθοδ. Κοινοτήτων τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἄγαπητοι:

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τὰ σχετικὰ ὅρθρα τῶν Κανονισμῶν περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συνελεύσεων τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, συγκαλούμεν τὴν Δεκάτην Γενικὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν St. Louis, Mo., ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, 4955 Forest Blvd., St. Louis, Mo.

"Ἐναρξις αὐτῆς ἡ 26η Νοεμβρίου 1950, ἡμέρα Κυριακή. Διάρκεια ἑργασιῶν πέντε ἡμέραι· ἦτοι μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1950. Κατ' αὐτὰς θὰ συμπέσῃ καὶ Συνέλευσις τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεως.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ἔγκαίρως εἰς Γενικὴν Κοινοτικὴν σας Συνέλευσιν ἐκλέξητε, ἐκτὸς τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου σας καὶ τοῦ Προέδρου, καὶ δύο ἀκόμη λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἐφοδιάσετε αὐτοὺς διὰ σχετικοῦ πληρεξουσίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ πρέπει νὰ εἰναι τακτικὰ μέλη τῆς Κοινότητος ὑμῶν, ἔγγεγραμμένοι εἰς αὐτὴν τουλάχιστον πρὸ ἐνὸς ἔτους ὡς καὶ μέλη τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Πιστεύομεν ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τὴν σημασίαν μιᾶς τοιαύτης Συνελεύσεως, συγκαλουμένης ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔλθητε ἀνυπερθέτως. Πρόγραμμα, ἡμερησίαν διάταξιν καὶ λοιπὰς λεπτομερείας θὰ σᾶς στείλωμεν ἐν καιρῷ.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.

Ἐν Νέα Υόρκη, 19 Ιουλίου 1950.

Πανοσιολ. καὶ Αἰδεσιμ. Ἐφημερίους
τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἑλλην. Κοινοτήτων
τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς:

Συνιστῶμεν διὰ τῆς παρούσης πρὸς πάντας ὑμᾶς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καλαβρύτων καὶ Αἰγαίων κ. κ. Ἀγαθόνικον, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων στελεχῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡλθεν οὗτος εἰς Ἀμερικὴν ἵνα μεταξὺ ὄλλων διεξαγόγῃ ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ὁρφανοτροφείου ἐν Αἰγαίῳ ἐν τῷ ὅποιῳ θὰ στεγασθῶσι τὰ δυστυχῆ τέκνα τῶν ὅποιων οἱ γονεῖς ἔξετελέσθησαν ὑπὸ τε τῶν θαρεάρων Γερμανῶν καὶ τῶν ἀθέων κομμουνιστῶν, ἴδιαιτέρως δὲ τὰ ὁρφανά τῆς ιστορικῆς κωμοπόλεως τῶν Καλαβρύτων ἀτινα ἀνέρχονται εἰς πολλὰς ἐκατοντάδας, δεδομένου ὅτι ὅπας δ ἄρρην πληθυσμὸς ἔξετελέσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ὑποβοηθήσητε τὴν ιερὰν αὐτοῦ ἀποστολὴν πάσει δυνάμει ἵνα ἔχῃ αὐτη τη πλούσια κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποτελέσματα.

Μετὰ θαθείας ἀγάπης
Διάπυρος εὐχέτης πάντων ὑμῶν πρὸς Κύριον
·Ο Ἀρχιεπίσκοπος
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Βοηθεῖτε τὰ Ἰδρύματα
τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ
ΤΟΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ
·Ολόκληρος Βιβλιοθήκη

·Αποτελοῦν μίαν πλήρη ἔγκυκλοπαίδειαν ἡ δοιά δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὀμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε:
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 366.—AUGUST 1, 1950
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the
news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post
Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year \$3.00.—For two years \$5.00.
Other countries \$3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Αριθ. 366

Διευθυντής: Άρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΗΨΙΝ

Πρὸ δεκαημέρου ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν Κλήβελαντ σύνδριον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Βαπτιστῶν εἰς τὸ δόποιον ἔλαβον μέρος περὶ τὰς 20 χιλιάδες ἄτομα, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον παραφυάδας τῆς Χριστιανικῆς ταύτης Ὀμολογίας. Πρὸς τοὺς συνέδρους δὲ Πρόεδρος ἦμῶν κ. Harry S. Truman, ὡς ἀνήκων εἰς τὴν Ὀμολογίαν ταύτην ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ἔξοχως ἐνδιαφέρουσαν. Τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἐνδιαφέρει δλόκληρον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον διότι ἀντιπαραθέτει ὡς ἀντίρροπον τῆς πρὸς τὰ σκότη καὶ τὴν δουλείαν προωθήσεως τῶν Λαῶν ὑπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ τὴν θρησκευτικὴν ἀνάνηψιν ὡς τὸν σπουδαιότερον συντελεστὴν τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

«Ἄπορριπτομεν», τονίζει δὲ Πρόεδρος, «τὴν κομμουνιστικὴν διδασκαλίαν ποὺ προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσῃ τὸν Χριστιανισμὸν ὡς ψεῦδος καὶ τὴν θρησκείαν μὴ ἀναγκαίαν. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἀμφιθολίας καὶ τῆς ἀπελπισίας πρέπει νὰ γίνωμεν ἀληθεῖς καὶ δυνατοὶ μάρτυρες τῆς πίστεως τῶν πατέρων μας, τῆς πίστεως ποὺ παρεδόθη πρὸς τοὺς Ἀγίους καὶ μετεδόθη πρὸς ἡμᾶς διὰ μακρῶν γενεῶν τῶν χριστιανῶν προπατόρων μας. Πρὸς τὸν καθένα χωριστά καὶ πρὸς ὅλους μαζῆ, πρὸς δούς πρέρχονται ἀπὸ τὴν χώραν μας καὶ πρὸς δούς ἔταιξείδευσαν ἀπὸ πέραν τῶν ὠκεανῶν, ἀπὸ τὰς ἀπομεμακρυσμένας γωνίας τῆς γῆς θὰ ἔδια τὴν ἔδης σύστασιν. Τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἴδιοῦ μας, μὲ τὸν ἄνευ προηγουμένου πλοῦτον τῶν ἀπεριορίστων φυσικῶν του πηγῶν, δὲν μποροῦν νὰ ἐπιζήσουν όλικῶς ἀν δὲν λυτρωθοῦν πνευματικῶς. Πιστεύω δὲν δὲν ὑπάρχει πρόθλημα ἥθικὸν ἢ οἰκονομικὸν μέσον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ζωνικῆς μας ζωῆς ἢ ἀνάμεσα στὰ ἔθνη τοῦ ἀνωμάλου αὐτοῦ κόσμου, ποὺ νὰ μὴ ὑπεχώρει πρὸ τῆς διανοήσεως, τοῦ θάρρους καὶ τῆς πίστεως τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἀν αὐτοὶ ποὺ ζητοῦν τὴν λύσιν ἐπιληφθοῦν τοῦ προθλήματος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπὶ τοῦ "Ορους Ὀμιλίας. Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ πρόθλημα μεθ' ὑπομονῆς καὶ ταπεινοφροσύνης ἐνθυμούμενοι τὴν σύστασιν τοῦ ἀρχαίου βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ: «Μή καυχάσθω δικρός ὡς δικρός». (Γ. Βασ. 21, 11).

»Ο δρόμος εἶναι μακρός. Ο ἀγώνας εἶναι σκληρός. Άλλα δὲ κερδίσωμεν ἔαν διαδίχωμεν πρὸς τὰ ἐμπρός μὲ ἡνωμένας δλας τὰς χριστιανικὰς δυνάμεις.»

Αἱ παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου, ποὺ δὲν ἀφήνει

εύκαιριαν χωρὶς νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν Λαόν Του τὸν πρὸς τὴν θρησκείαν σεβασμόν, ἐσχολιάσθησαν εὔμενέστατα καὶ ἀπὸ τοὺς ἵεροκήρυκας καὶ ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους. Δὲν χωρεῖ ἀμφιθολία διτὶ χωρὶς τὴν πνευματικὴν λύτρωσιν, χωρὶς τὴν θρησκευτικὴν ἀνάνηψιν, δὲ πολιτισμός μας θὰ ὑποχωρήσῃ. Δὲν τὸν σώζει μήτε ἡ πληθύς τῶν πολεμοφοδίων, μήτε αἱ μέθοδοι τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν, μήτε αἱ ἐπιτυχίαι τῆς ἐπιστημονικῆς τεχνολογίας.

«Οταν δὲν ὑπάρχει σκοπός εἰς τὴν ζωὴν τότε ἡ ζωὴ χάνει τὸν δρόμον της. Οταν λείψῃ ἀπὸ τὸν ροῦν τῆς ζωῆς δὲ ρυθμός τῆς ἥθικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς ἀξιολογίας τότε τὸ ρεῦμα σκορπίζεται ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἡ δύναμις τῆς φορᾶς ἔξαντλεῖται ἀσκόπως. Ή ιστορία εἶναι μάρτυς τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ φαινομένου. Τὸ μάθημα ποὺ θυγαίνει ἀπὸ τὰ ἔρεπτια ἀρχαίων μεγάλων πολιτισμῶν εἶναι διτὶ διπού πέσουν οἱ θωμοὶ ἐκεῖ πέφτουν καὶ οἱ λαοί. Δι' αὐτὸν καὶ ἡ ὑπόδειξις τοῦ Προέδρου διτὶ τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐπιζήσουν όλικῶς ἀν δὲν λυτρωθοῦν πνευματικῶς εἶναι ἀλήθεια ποὺ διαλαλεῖ ἡ Ιστορία καὶ ποὺ πρέπει νὰ προσέξουν μικροί καὶ μεγάλοι, γονεῖς καὶ διδάσκαλοι, ναοί καὶ πανεπιστήμια, ἀρχοντες καὶ ἀρχόμενοι.

Ο Χριστός εἶναι δὲ ο "Ιδιος καὶ σήμερον καὶ χθὲς καὶ εἰς τοὺς αἰώνας. Πλησίον Αὐτοῦ μόνον, δὲ πολιτισμός μας μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ σταθερότητα. Αρκεῖ μονάχα νὰ πάρωμεν στὰ σοθαρά τὰ ἀπλὰ Του λόγια, ποὺ δὲν ἔξηντλησεν εἴκοσι αἰώνων πολεμικὴ καταφορὰ κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου Του. Πρὸ τῆς ἥθικῆς ώραιότητος καὶ δυνάμεως τοῦ Εὐαγγελίου τρέμει καὶ διπισθοχωρεῖ ἡ κομμουνιστικὴ ἀπειλή. Δι' αὐτὸν καὶ οἱ διωγμοὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κατασυκοφάντησις τοῦ Εὐαγγελίου. Άλλα τὴν δύναμιν αὐτὴν μετουσιωμένην εἰς ζωὴν ἥθικῆς ἐπιθολῆς πρέπει νὰ τὴν παρουσιάσουν οἱ χριστιανοὶ μετὰ δυνάμεως, ως τονίζει δὲ Πρόεδρος. Διότι τότε μόνον θὰ νικήσῃ τὸ Εὐαγγέλιον, τότε θὰ ἐκλείψῃ τὸ σκότος, τότε θὰ διαλάψῃ ἡ ἀλήθεια καὶ τὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἐλευθερία.

Ἐκεῖνο ἐπομένως ποὺ ἔχει πρωτίστως ἀνάγκην δὲ πολιτισμός μας διὰ νὰ διατηρηθῇ, εἶναι νὰ παρουσιάσῃ δὲ καθένας τὴν ἥθικὴν ώραιότητα τοῦ Εὐαγγελίου θιώμα προσωπικόν, εἶναι νὰ μετατραπῇ ἀπὸ κατ' ὄνομα εἰς ἐνσυνείδητον, ἀληθινόν, δυνατὸν χριστιανόν, ἀκόλουθον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ Ἱερολογία τοῦ Γάμου καὶ οἱ Συμβολισμοὶ Αὐτοῦ

Ἄρχιψ. ΛΘΗΝΑΓΟΡΑ ΒΑΡΑΚΛΑ

Εἰς τῶν σπουδαιοτέρων συμβολισμῶν τῶν μηνηστευομένων εἶναι καὶ ὁ ἀρραβών, ἡτοι τὰ ἀνταλλασσόμενα δακτυλίδια, τὰ ἄλλως καλούμενα μνῆστρα. Ταῦτα εἶναι οὕτως εἰπεῖν, τὸ προμήνυμα τοῦ γάμου περὶ τῶν ὅποιών γενικῶς κατωτέρω πραγματεύομεθα.

Τὰ δακτύλια τοῦ ἀρραβώνος ἡσαν ἐν χρήσει καὶ εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους εἰς πάντα σχεδόν τὰ ἐκ τῆς ιστορίας γνωστά ἔθνη καὶ εἰς τοὺς Πέρσας, Αἴγυπτίους, Ρωμαίους, Ἰουδαίους καὶ "Ἐλληνας, καὶ περὶ τῆς χρήσεως τούτων πολλὰ ιστορικά τεκμήρια δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν.

"Ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς περὶ μηνήστρων συναντῶμεν ἔνα ἐνδιαφέροντα διάλογον μεταξὺ Θάμαρ καὶ Ἰούδα: «Ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν—ὅτι Ἰούδας—καὶ εἶπεν αὐτῇ. "Ἐασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ γάρ ἔγνω ὅτι ἡ νύμφη αὐτοῦ ἐστιν. 'Η δὲ εἶπεν' τί μοι δώσεις ἔὰν εἰσέλθῃς πρός με; 'Ο δὲ εἶπεν ἐγὼ ἀποστελὼ ἔριφον αἴγων ἐκ προθάτων. 'Η δὲ εἶπεν ἔὰν δῶς ἀρραβώνα ἔως τοῦ ἀποστεῖλαι σε. 'Ο δὲ εἶπε τίνα ἀρραβώνα σοι δῶσω; 'Η δὲ εἶπε τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὁρμίσκον—περιδέραιον—καὶ τὴν ράθδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ» κτλ. (Γέν. 38 16–19).

"Ἄρα ἡ χρῆσις τοῦ δακτυλιδίου ὡς ἀρραβώνος εἶναι ἀρχαιοτάτη, ἡ δὲ διάδοσις αὐτοῦ γενικῶς ἡτοι οὕτως εἰπεῖν διεθνῆς· παρὰ τοῖς "Ἐλλησι μάλιστα ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἀνευρεθέντων ἔξ ἀνασκαφῶν δακτυλίων ἡτο γνωστὴ ἀπὸ τῆς Κρητικομηκυναϊκῆς ἐποχῆς, πρὸ τοῦ 10ου αἰώνος π. Χ.

Κατὰ τὸν ιστορικὸν Ἡρόδοτον μεγάλης ἀξίας ἡτο ὁ δακτύλιος τοῦ τυράννου τῆς Σάμου Πολυκράτους—δος αἰώνων—ἐκ χρυσοῦ κεκομημένου διὰ σμαράγδου. Ο σπουδαιότερος δῆμος δὲ τῶν εἶναι ὁ ἐντὸς τάφου ἀνευρεθείς δακτύλιος

Ἀνέκαθεν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις δακτύλιος προσεφέρετο ὑπὸ τοῦ μηνηστῆρος εἰς τὴν μηνηστὴν ὡς ἀρραβών, ἡτοι ὡς συμφωνία, ὑπόσχεσις πρὸς σύναψιν μέλλοντος γάμου· τὸ δὲ ἔθος τοῦτο εἰσίχθη καὶ εἰς τοὺς "Ἐλληνας καὶ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ο ἀρραβών κατὰ τὴν φιλολογίκην ἐκδοχὴν σημαίνει προκαταθολήν πρὸς ἀγοράν πράγματός τινος, κοινῶς καπάρο, ἀντικειμένου ἢ κτήματος ἀκινήτου. Βραδύτερον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλώσσαν ἀρραβών σημαίνει τὴν διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ δώρων προκαταθολήν καὶ ἐν τέλει τὴν διὰ δακτυλιδίων ὑπόσχεσιν πρὸς γάμον.

Κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον ἡ διάτης μηνηστείας ὑπόσχεσις ἔθεωρεῖτο ὡς προπαρασκευὴ καὶ ἔννομος προσδοκία μέλλοντος γάμου· συνιστατο δὲ ἡ διμολογία αὕτη εἰς ἀνταλλαγὴν δώρων δακτυλίων καὶ φιλήματος διὰ τοῦ διποίου περιεθάλλετο ἡ μηνηστεία ἔναντι τοῦ νόμου μὲν ὑποχρεώσεις τοιαύτας ὅστε νὰ θεωρῆται δυσδιάλυτος.

Βραδύτερον ἡ διά τοῦ ἀρραβώνος ὑπόσχεσις ἐγίνετο ἐνώπιον μαρτύρων ἀνευ κατεγγυητικῶν δώρων, καίτοι ὁ ἐκκλησιαστικὸς γάμος δὲν εἶχεν ἀναγνωρισθῆναι νομοθετικῶς ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἡ μηνηστεία.

Τέλος, Λέων ὁ σοφὸς καὶ ὁ κατόπιν τούτου Ἄλεξις ὁ Κομινῆνος (9–10αἰών) πρὸς ἀποφυγὴν κολυμάτων ἀναγνωρισθέντος ἥδη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γάμου, λόγῳ τοῦ μεσολαβοῦντος χρονικοῦ διαστήματος μεταξὺ ἀρραβώνος καὶ γάμου, ἔθεσποισαν ἀμα τῇ συμπράξει τῆς ἐκκλησίας, διποις ἡ μηνηστεία τελῆται δι' Ἱερολογίας, ὡς ἀναποστάστου μέρους τῆς ὅλης μυστηριακῆς ἀκολουθίας τοῦ γάμου· κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους χρόνους οὔτε κεχωρισμένως τελεῖται πρὸς ἀποφυγὴν εὐθυνῶν, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ὅλης ἀκολουθίας τῆς τελετῆς.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Σκιαγραφία τῆς Θεοτόκου

ΑΘ. Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ἡ Θεοτόκος Μαρία εἶναι μοναδικὸν πρόσωπον εἰς τὴν ιστορίαν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ δτὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλο ιστορικὸν πρόσωπον δυνάμενον νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Θεοτόκον. Ἐπὶ εἴκοσι αἰώνας ἡ παγκόσμιος σκέψις ἀσχολεῖται μὲ αὐτὴν χωρὶς νὰ ἔξαντληται. Εἶναι θέμα θαύμα, ὡραῖον καὶ ἀνθρώπινον, μὲ τὸ δόποιον ἡσχολήθησαν Φιλόσοφοι, Θεολόγοι, Λογοτέχναι, Ζωγράφοι, Μουσικοί, Ποιηταὶ καὶ ιδίως οἱ Χριστιανοί.

Οἱ πιστοὶ ἀποθέλεπον πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς Μητέρα ἑτοίμην νὰ βοηθήσῃ, νὰ χειραγωγήσῃ, νὰ πρεσβεύῃ καὶ νὰ σώσῃ. Ἀλλοι ἵσως νὰ στέκωνται ἀδιάφοροι ἐνώπιόν Τῆς. Ἀποθέλεπον πρὸς αὐτὴν μὲ οὐδετέραν διάθεσιν. Δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν Μητέρα. Τοὺς ἐνδιαφέρει δὲ Υἱός. Ἀλλ᾽ ἐὰν ἐρευνήσουν τὸν ἔσαυτὸν τῶν μὲ προσοχὴν δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὸν εὕρουν πρόθυμον νὰ ἔκτιμησῃ καὶ νὰ σεθασθῇ ἔνα πρόσωπον ποὺ τὸ διέκρινε ἡ ἀθωότης καὶ τὸ περιέθαλε τὸ μυστήριον. Θὰ ἀναγνωρίσουν δτὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔγινε μάρτυς γεγονότων τὰ δόπια ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τῆς Καινῆς Διαθῆκης. Ὄτι εἶναι τὸ πρόσωπον ποὺ ἔδοκιμασε ἀγωνίας καὶ τρόμους παρακολουθοῦσα τὰ βήματα τοῦ Υἱοῦ ἀπὸ τὴν Φάτνην τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ μέχρι τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Γολγοθᾶ.

Αὐτὰ δλα εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς δημιουργήσουν τὴν ἀντίληψιν δτὶ ἡ Μαρία δὲν εἶναι τυχαῖον πρόσωπον. Δυνατὸν νὰ εἶναι ὅργανον τὸ δόποιον ἔχρησιμοποίησε ἡ Θεία Πρόνοια. Ἀλλά καὶ τὶ ἡσαν δὲ Ήλίας καὶ δὲ Ελισσαῖος καὶ δὲ Ήσαῖας καὶ τόσοι ἄλλοι; Ὅργανα καὶ διαγγελεῖς τοῦ Θείου θελήματος. Διατί τοὺς τιμῶμεν καὶ τοὺς σεβόμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν αὐθεντίαν τῶν; Τὶ ἡσαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ διάδοχοι τῶν, οἱ Ἀγιοὶ καὶ οἱ Μάρτυρες καὶ οἱ

Κήρυκες καὶ οἱ Ἐρμηνευταὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ; Ὅργανα τῆς ἀνεξαντλήτου καὶ ἀπροσπελάστου Θείας Βουλῆς. Διατὶ τοὺς τιμῶμεν καὶ τοὺς θαυμάζομεν καὶ τοὺς σεβόμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν συμβολὴν τῶν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ; Εἰς αὐτοὺς ἀρμόζει δὲ σεβασμὸς καὶ ἡ τιμὴ καὶ εἰς Ἐκείνην ποὺ ἔγένετο κοιτὶς τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως, εἰς ἔκεινην ποὺ ἔγνωρισε δσον οὐδεὶς ἄλλος τὸν Ἰησοῦν, εἰς ἔκεινην ποὺ τὸν ἡκολούθησε καὶ τὸν ἥκουσε δσον οὐδεὶς ἄλλος δὲν ἀρμόζει τιμὴ καὶ ἔπαινος καὶ θαυμασμός; Ἀναμφιθέλως οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἀδελφοί μας δὲν παρουσιάζονται δίκαιοι ἀπορρίπτοντες τὴν τιμὴν καὶ τὴν προσκύνησιν τῆς Θεοτόκου, δεχόμενοι ὡς ἀπρεπεῖς καὶ εἰδωλολατρικάς τὰς πρὸς αὐτὴν τιμάς ἀπὸ μέρους τῆς Μιᾶς Ἀγίας Ἀποστολικῆς καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἀναγνωρίζομεν τὴν Θεοτόκον ὡς Ὅργανον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν Ἀγιον ἀνθρώπινον πρόσωπον, ὡς τὸ ἄκρον ἄκωτον τῆς τελειοποιηθείσης ἀνθρωπίνης φύσεως, ὡς τὴν ὑπερτάην ἐκπρόσωπον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Δι᾽ ἡμᾶς εἶναι ἡ Παναγία. Εἶναι ἡ μητέρα τοῦ «ἀενάου φωτός». Εἶναι ἡ προστάτις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς τῶν ἀγωνιζομένων πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας, τῆς ἀδικίας καὶ τῆς κακίας. Εἶναι πηγὴ ἐλπίδος καὶ θάρρους εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἡθικὴν ἀποκάθαρσιν καὶ ἀνωτεροποίησιν.

Εἶναι μακρὰν τῆς σκέψεως τῶν Ὁρθοδόξων κάθε ιδέα θεοποιήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς ἀποδίδουν τοιαύτην κατηγορίαν ἀναμφιθέλως παρουσιάζονται ἀνίκανοι νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὰ βάθη τῆς θρησκευτικότητός

μας καὶ ἀδύνατοι εἰς τὴν μελέτην καὶ κατανόησιν τῶν ὅρων τῆς ὑμνολογίας μας. Δι᾽ ἡμᾶς ἡ Θεοτόκος δὲν ἐπέχει θέσιν Θεοῦ. Δὲν εἶναι Θεά. Εἶναι ἀνθρωπίνη προσωπικότης τελειοποιηθεῖσα. Δὲν τὴν λατρεύομεν, ἀλλὰ τὴν τιμῶμεν. Προσευχόμεθα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς. Ὑποκλινόμεθα καὶ ἀσπαζόμεθα τὴν μορφὴν τῆς, διότι εύρισκομεν εἰς τὸ πρόσωπόν της δτὶ τὸ τέλειον εἶναι κατορθωτόν. Δι᾽ αὐτὸ καὶ ἀντλούμεν ἀπὸ αὐτὴν θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς πνευματικὴν ἀνασύνταξιν καὶ ἡθικὴν ἀποκάθαρσιν. Μὲ τὸ φῶς τῆς Θεοτόκου ηδραν χιλιάδες ἀδελφοί μας εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρόν, τὸν δρόμον πρὸς τὴν ζωὴν τὴν διακρινομένην ἀπὸ τὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἡθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀξίας. Τῆς ἀπονέμομεν πολλοὺς ἐπαίνους. Τὴν ἀποκαλούμεν μὲ πολλὰ δνόματα. Τὴν περιβάλλομεν μὲ τόσην ἀγάπην ὡστε νὰ τὴν θεωροῦμεν μητέρα μας. Τὴν φωνάζομεν Παναγίαν, Ἐλεούσαν, Μεγαλόχαρην, Διασώζουσαν, Παντάνασσαν, Εὐαγγελίστριαν, Ζωοδόχον Πηγὴν. Ή σειρά τῶν ὀνομάτων μὲ τὰ δποῖα τὴν στολίζομεν εἶναι ἄπειρος. Κάθε γενέα προσθέτει τὰ ιδικά της. Ἐκεῖνα ποὺ αἰσθάνεται δτὶ τῆς ἀρμόζουν δταν προστρέχῃ διὰ νὰ ζητῇση τὴν βοήθειάν της, τὰ ἐλέη της, τὸ φῶς της.

Καὶ ἔχει ἡ Θεοτόκος ἀφθονον φῶς διὰ νὰ μᾶς φωτίσῃ. Εἶναι φῶς καὶ «φωτὸς δοχείον». Εἶναι φῶς ἐκ φωτός. Ἐγέννησε τὸ «Φῶς τοῦ Κόσμου». Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔλαθε φῶς ἀπὸ τὸ Φῶς ποῦ ήλθε νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμον;

Εἶναι γνωστὸν εἰς δλους τὸ Κοπερνίκιον σύστημα, τὸ δόποιον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ θεωρία τὴν ὅποιαν δ Πολωνός Κοπερνίκος ἐπῆρε ἀπὸ τὸν «Ἐλληνα Ἀστοτέλην διὰ νὰ ἐρμηνεύῃ τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων τοῦ πλανητικοῦ μας σύστηματος. Συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο δ ἡλιος εἶναι τὸ κέντρον τοῦ φωτός. Γύρω ἀπὸ αὐτὸν κινοῦνται οἱ ἐννέα ἥ

δέκα πλανήται, μεταξύ τῶν δποίων εἶναι καὶ ἡ Γῆ, ἡ δποία λαμβάνει φῶς δπως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται ἀπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ τὸ φεγγάρι χωρὶς τὸ φῶς ποὺ παίρνει ἀπὸ τὸν ἥλιον εἶναι σῶμα σκοτεινόν. Τὸ φῶς μὲ τὸ δποῖον πολλάκις φωτίζει τὴν νύκτα μας τὸ προσλαμβάνει ἀπὸ τὸν ἥλιον, τὴν πηγὴν τοῦ φωτός.

Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Θεοτόκου Μητρός. Ἡ Παρθένος Μαρία, σὰν τὴν σελήνην, παίρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὸν νοητὸν ἥλιον, ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Αὐτὴ πρώτη ἔλασθε τὸ φῶς Του. Δὲν μπορεῖ κανεὶς λογικῶς σκεπτόμενος νὰ τῆς τὸ διαμφισθητῆσῃ. Διότι αὐτὴ Τὸν ἐγέννησε, Τὸν ἀνέθρεψε. Ἐζησε μαζύ Του. Τὸν ἀκουσε καὶ Τὸν ἡκολούθησε δὸν οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον. Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ μὴ ἔλασθε φῶς ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ Φωτός ἀφοῦ μὲ αὐτὸ δξῆσε;

Τὰ μέλη τῆς Προτεσταντικῆς Ἑκκλησίας δύνανται νὰ εἴπουν δτὶ ἐφ' δὸν ἔχουν τὸν ἥλιον, τὸν Αὐτόφωτον Κύριον, δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐτεροφώτου σώματος ὡς εἶναι ἡ Μαρία. Ἀλλ' ἀς προσέξουν, διότι τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶναι εἰς θέσιν πάντοτε νὰ ἀτενίζουν τὸ φῶς. Πολλάκις δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ εύρουν. Πολλάκις τὸ χάνουν. Ἐχουν ἀνάγκην χειραγωγίας. Οἱ Ὁρθόδοξοι εὑρίσκομεν εἰς τὴν Θεοτόκον αὐτὴν τὴν χειραγωγίαν τὴν ἀσφαλῆ πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Διὰ τοὺς Ὁρθόδοξους μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἵσταται αἰώνιος μεστῆς καὶ ἀρχιερεὺς δ Ἰησοῦς Χριστός, ὡς Θεάνθρωπος προσωπικότης. Μεταξὺ δμως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἵσταται πρέσβυς ἀκοίμητος ἡ Θεοτόκος, καθαρῶς ἀνθρωπίνη προσωπικότης, μετὰ τῆς χορείας τῶν Ἀγίων καὶ Πρωτοτόκων τῆς θριαμβευόσης Ἑκκλησίας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρὸς αὐτὴν προσευχαὶ καὶ δεήσεις δὲν σκοποῦν παρὰ τὴν «πρεσβείαν» πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν της ὑπὲρ τῶν δεομένων.

Ο Κύριος, ἄλλως τε, φαίνεται

εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ὅτι ἀνεγνώρισε τὴν ὑπερέχουσαν αὐτὴν θέσιν τῆς Παρθένου μητρός. Διότι ὅταν κατόπιν τοῦ κηρύγματός Του μία γυναῖκα μέσα ἀπὸ τὸ πλήθος ἐφώναξε πρὸς Αὐτὸν «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἔθήλασας», εἶπε «Μενούν γε», δηλαδὴ «μάλιστα», εἶναι μακαρία, δπως εἶναι καὶ ἔκεινοι ποὺ ἀκούουν καὶ φυλάττουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως ἔχομεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Ἰησοῦν μαρτυρίαν περὶ τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητος τῆς Θεοτόκου (Λουκᾶ 11, 27–28). Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀστοχεῖ ἡ Ἑκκλησία ἀπονέμουσα εἰς τὴν Μακαρίαν Μαρίαν τὰς τιμάς ποὺ ἀπονέμει καὶ τὰς ἔορτάς ποὺ εἰς αὐτὴν ἀφιέρωνει καὶ τὰς παρακλήσεις ποὺ ἀπευθύνει, μήτε καὶ σφάλλουν οἱ προσευχόμενοι καὶ ζητοῦντες βοήθειαν ἀπὸ αὐτῆν.

Ἡ ιστορία δὲν γνωρίζει πολλά διὰ τὴν ζωὴν τῆς Παρθένου. Εἶναι ἀρκετὰ ἄλλως τε δσα ἀναφέρει ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ἡ Χριστιανικὴ Παράδοσις διὰ νὰ μᾶς δώσουν μίαν ιδέαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς σκέψεως τῆς.

Ἡ ζωὴ τῆς περιγράφεται εἰς δλίγας γραμμάς. Τέκνον τῶν εὐσεβῶν Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἀννης, ἀφιερωθὲν εἰς τὸν Θεόν. Συνελήφθη καὶ ἐγεννήθη κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον. «Οχι ἀσπίλως ὡς φαντάζονται οἱ ἀπὸ καθέδρας ἀποφαινόμενοι. Μόνον ἔνα πρόσωπον ἐγεννήθη ἀσπίλως, τὸ θεανδρικὸν πρόσωπον τοῦ Κυρίου. Ἡ Θεοτόκος δὲν συνελήφθη καὶ ἐγεννήθη ἀσπόρως καὶ ἀσπίλως, ἀλλὰ κατέστη ἀσπίλος διὰ τοῦ πνεύματος τὸ δποῖον τὴν ἐπεσκίασε κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν διὰ νὰ συλλάβῃ ἀσπόρως καὶ γίνη μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ. Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀρχίζει ἡ ιστορία της εἰς Καινὴν Διαθήκην καὶ τελειώνει μὲ τὴν προσφώνησιν τοῦ Ἐσταυρωμένου Υἱοῦ «Γύναι, ίδού διύλος σου» καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην τὸν ἡγαπημένον καὶ Θεολόγον «Ἴδού δη μήτηρ σου». Κατακλείς τῆς ιστορίας της εἶναι ἡ παρουσία της εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ματθία, εἰς ἀντικα-

τάστασιν τοῦ Ἰούδα, εἰς τὸ ὑπερών, δπου καὶ κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν παρέστη μάρτυς τῆς καθόδου τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. (Πραξ. 1, 14 καὶ 2, 1).

Τὰ μετὰ ταῦτα τῆς ζωῆς της δὲν ἐκτίθενται εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην. Ἡτο ἄλλως τε φυσικόν. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι νὰ ἐκθέσῃ ἐν δλίγοις τὴν ζωὴν καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' δτι εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην δὲν κατεχωρίζη δὲν ἔχαθη. Ἡ χριστιανικὴ δρᾶσις καὶ σκέψις ἐσώθη εἰς τὴν Ἱεράν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ δποία εἶναι πηγὴ ιστόμος πρὸς τὴν Καινὴν Διαθήκην εἰς τὴν αὐθεντικότητα. Ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Παράδοσεως μανθάνομεν τὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τόσον τῆς Θεοτόκου δὸν καὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου.

Συμφώνως πρὸς τὴν Ἱεράν αὐτὴν Παράδοσιν δὲν θεοτόκος Μαρία διηστάνθη τὸν θάνατόν Της. Ὁπως τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετεδόθη πρὸς Αὐτὴν ἐκ τῶν «Ἄνω κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν Ἀνω Τῆς ἀνακοινώνεται καὶ ἡ μετάστασις ἐκ τῆς Γῆς εἰς τὸν Οὐρανόν.

Εἶναι δεῖγμα ἰδιαιτέρας εύνοιας τοῦ Θεοῦ καὶ χάρισμα οὐράνιον καὶ σπάνιον ἡ πρόγνωσις τοῦ θανάτου. Ὁλίγα πρόσωπα εἰς τὴν ιστορίαν παρουσιάζονται δτι ἔλασθαν τὸ χάρισμα τοῦτο. Ἡ Θεοτόκος μεταξὺ ἄλλων ἔλασθε καὶ τὸ χάρισμα τοῦτο.

Γνωρίζει τὸν θάνατόν Της τρεῖς ἡμέρας πρὶν τοῦ ἔρχομου του. Ἐτοιμάζεται διὰ προσευχῆς διὰ τὴν μεγάλην συνάντησιν τοῦ Υἱοῦ. Ἡ συνάντησις αὐτὴ δὲν πρόκειται πλέον νὰ λάθῃ χώραν εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὸν χῶρον τοῦ πεπερασμένου. Πρόκειται νὰ λάθῃ χώραν εἰς τὸ ἀπειρον τῆς ἐκτάσεως τῆς Θείας Ἀγάπης.

Ἀπὸ πολλοῦ προσηγορίζεται διὰ τὴν συνάντησιν αὐτῆν. Μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐπερίμενε. Τώρα ποὺ πλησιάζει, τώρα ποὺ γνωρίζει τὸ πότε, ἀγωνιζόμενη περισσότερον. Καὶ εἶναι ἡ (Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

‘Ο Πατριάρχης ’Αθηναγόρας

Τοῦ ”Ελληνος” Ακαδημαϊκοῦ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Μερικοί πού παρακολουθούν κάπως άπό κοντά τὰ πράγματα, εἶπαν: ”Ισως ήταν ἔνα λάθος, πού ἔφυγε δὲ ’Αθηναγόρας άπό τὴν Ἀμερική. Καὶ πραγματικά, εἶχε παίξει, ἐκεὶ κάτω, στὴ μεγάλη μας Σύμμαχο, ρόλο σπουδαῖο—οὐχὶ ἀπλῶς ἱεράρχου, ἀλλὰ ἐθνάρχου ἀληθινοῦ. Οἱ »Ἀχέπανς» πού ἥρθαν στὴν Ἑλλάδα τελευταίως δὲν παύουν νὰ ιστοροῦν τὴ δρᾶσι του μὲ τὰ θερμότερα ἔγκωμια.

”Αλλ’ ἂν μερικοί φρονοῦν, δτὶ ὑπῆρξε λάθος, δτὶ δὲ ’Αθηναγόρας ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἔλεγαν, δτὶ ὑπῆρξε δεύτερο λάθος ή ἀνάρρησις του στὸν πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ ἦσαν ἐντελῶς ἀπληροφόρητοι. Γιατὶ κανεὶς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ἐκπροσωπήσῃ καλλίτερα ἀπ’ αὐτὸν τὴν ἰδέα τοῦ πατριαρχείου στὴ νέα καὶ γόνιμη στροφή, ποὺ ἔχουν πάρη, τὰ τελευταῖα χρόνια, οἱ Ἑλληνοτουρκικὲς σχέσεις. Φθάνει νὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς τὶς ἐναντίον του συχνὲς καὶ βιαιότατες ἐπιθέσεις τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Μόσχας, γιὰ νὰ πεισθῇ δτὶ δὲ ’Αθηναγόρας ἐκπληρώνει τὰ ὑψηλά του καθήκοντα μὲ σπανίαν ἀποτελεσματικότητα καὶ πειθαρχία πρὸς τὰ νέα δεδομένα τῆς διαβίωσεως τῶν Ἑλλήνων στοὺς κόλπους τοῦ Τουρκικοῦ ”Εθνους.

Η ἑλληνοτουρκικὴ φιλία εἶναι μία ὑπόθεσις σχετικῶς νέα στὴν πολιτικὴ τῆς Ἀνατολῆς. Κι’ ἔχουν προηγηθῆ τῆς φιλίας αὐτῆς αἰώνες σκληρᾶς ἀντιδικίας μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων. Εἶναι πολὺ φυσικά, λοιπόν, κι’ ἀπὸ μίαν πλευρά κι’ ἀπὸ τὴν ἄλλη δυσάρεστα ψυχολογικὰ καὶ λοιπά, ποὺ καμμιὰ φορὰ θολώνουν—εὔτυχῶς στιγμαίως μόνον—τὴν νεοράν φιλίαν, ποὺ πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ μὲ ζῆλο, καὶ μεθοδικὴ ἐνέργεια κι’ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ὅστε νὰ γίνη σταθερή καὶ γόνιμη.

Αὐτὴ εἶναι ἡ γραμμὴ τοῦ ’Αθηναγόρα. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικό νὰ βρίσκεται ἐδῶ κι’ ἐκεῖ, πότε ἀπὸ τοὺς ”Ἐλληνας Τούρκους ὑπῆρχους καὶ πότε ἀπὸ τουρκικῆς πλευρᾶς. ’Αλλ’ αὐτὸς εἶναι ἵσαζα ποὺ δείχνει, δτὶ βρίσκεται στὸν δρόμο δρόμο. Η μεγάλη του προσπάθεια συνίσταται ἀκριθῶς σ’ αὐτό: ”Οτι ἐργάζεται συστηματικὰ νὰ ὑπερνικήσῃ αὐτὰ τὰ κατάλοιπα καὶ νὰ φθάσῃ στὴν ἀμοιβαία ἐμπιστούνη καὶ ἐγκαρδιότητα. Καὶ σ’ αὐτὸς πρέπει νὰ τὸν βοηθήσουν δλοι, τόσον ἐμεῖς ἐδῶ, δσον καὶ οἱ ἐκεὶ ”Ἐλληνες.

Ομολογῶ, δτὶ δὲν ἐπῆρα, χωρὶς ζωηρὰν συγκίνησιν τὸν δρόμον τοῦ Φαναρίου, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Παναγιώτατον, μετά τὴν παρουσίασίν μου εἰς τὸν θαλήν τῆς Σταμπούλ δόκτορα Φαχρεττίν Κερίμ Γκιοκάκη. Τὸ Φανάρι ἔχει παίξει κολοσσιαῖο ρόλο στὴν ιστορία καὶ τὴ δική μας καὶ τῶν Τούρκων. Κάθε πετρίτσα του θυμίζει κάτι. ”Επὶ πλέον εἶχα πάρα πολλὰ χρόνια νὰ ἴδω τὸν ’Αθηναγόρα. Τὸν εἶχα συναντῆση διάκονο στὴν ”Επισκοπὴ Μοναστηρίου. Καὶ δια-

τηροῦσα στὴ μνήμη μου ζώντανή τὴν ἀνάμνησι τῆς ἐπιθετικῆς του φυσιογνωμίας, τοῦ ὥραίου του, λεβέντικου παραστήματος καὶ τῆς σπανίας μορφώσεώς του. ”Ητανε τότε ἡ ψυχὴ καὶ τὸ φῶς τῆς ”Επισκοπῆς. Τὸν εὗρισκα τῶρα τὸ φῶς καὶ τὴν ψυχὴ μιᾶς σημαντικῆς ἔθνικῆς ἐνεργείας. ”Αναλοιόωτος. Η ἴδια φλόγα στὰ μάτια, η ἴδια διαύγεια πνεύματος, ἀλλὰ θρευμένο μὲ τὴ σοφία τῶν ἑτῶν καὶ τῆς μελέτης. Γλωσσομαθέστατος καὶ ἀρχαιομαθέστατος, εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ διαβασμένους ”Ἐλληνας. Γιὰ τὸ γραφεῖον του, ἀπλό, ἀπέριτο, μπορῶ νὰ πῶ αὐτὸ ποὺ γράφει διένδεσων Βαρθόληδη γιὰ τὸ γραφεῖον τοῦ Καποδιστρια: »Ο ἡλιος πού μπαίνει ἀπὸ τὰ παράθυρα εἶναι τὸ μοναχό του στολίδι.»

Η συνομιλία ἥρθε ἀμέσως στὸ φλέγον θέμα. Εἶχε πάνω στὸ τραπέζι του τὶς τουρκικὲς ἐφημερίδες μὲ τὰ λόγια ποὺ εἶπα στοὺς δημοσιογράφους, στὸ πλοῖον, πρὶν ἀποβιθασθώ στὸ κρηπίδωμα τοῦ Γαλατᾶ:

—Σᾶς εὐχαριστῶ, μοῦ εἶπε, γιὰ τὴ μεγάλη ἐνίσχυσι ποὺ δίνετε στὸ ἔργο μου. . . . ”Εχρειάζοντο αὐτὰ τὰ λόγια καὶ πρὸς τὸν τουρκικὸ καὶ πρὸς τὸν ἑλληνικὸ Τύπο τῆς Τουρκίας. Τὸ θεμέλιο τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη. Καθὼς έρετε, δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοθῇ οὕτε μὲ περιορισμούς, οὕτε μὲ λογαριασμούς. Εἶναι κάτι τὸ ἀπόλυτο. ”Η εἶναι ή δὲν εἶναι.

Αὐτὰ εἶναι φράσεις ἐνὸς πραγματικοῦ χριστιανικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἐνὸς ἀληθινοῦ ”Ἐλληνος. Καὶ ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιο τῆς μεταβολῆς τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τουρκία. Πάνω σ’ αὐτὸ μιλήσαμε ἀρκετά. Τὸ καθεστώς ποὺ βρήκε δ νέος Πατριάρχης, ὅταν ἀνέθηκε στὸ θρόνο, ἥταν μιᾶς ἑλληνικῆς »μειοψηφίας», ποὺ ζοῦσε ἀπομονωμένη, παραμερισμένη. ”Επρεπε καὶ ψυχικῶς καὶ πραγματικῶς νὰ γηγῆ ἀπ’ αὐτὴ τὴν ἀπομόνωσι, νὰ ἐνστερνισθῇ ἐνεργητικὰ τὴ γύρω ζωῆ, ἀλλὰ καὶ ἡ γύρω της ζωῆ νὰ τὴν δεχθῇ θερμά καὶ στοργικά. ”Επρεπε οἱ ”Ἐλληνες νὰ αἰσθανθοῦν τὸν ἔσατο τους μετέχοντα στὴ ζωὴ τοῦ τουρκικοῦ συνόλου, νὰ συνδεθοῦν μαζὶ του καὶ νὰ θαδίσουν μαζὶ του—νὰ γίνουν δ ζωντανὸς πυρήν καὶ δ συνεκτικὸς δεσμὸς τῶν δύο ”Ἐθνῶν, τὸ θεμέλιο αὐτῆς τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, η ὁποία εἶναι μία ιστορικὴ ἀναγκαιότητα.

”Επειτα, γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ καινούργιες αὐτὲς τάσεις, ἐπρεπε νὰ φυσήσῃ ἀλλος ἀέρας στὰ κοινοτικὰ συμβούλια. Τὰ ἴδια πρόσωπα* τὸ ἀποτελοῦσαν ἐπὶ δεκαετηρίδας διολκήρουσι! Δὲν ἐγίνοντο ἐκλογές, δὲν ὀνειρεύοντο τὰ πρόσωπα. ”Ετάχθη νὰ υπάρξῃ ξαναὶ νόμος ποὺ ἐπέτρεπε στὶς κοινότητες νὰ ἐκφρασθοῦν. Αὐτὸ παρεμέρισε πολλὰ ἀπὸ τὰ παλαιὰ στελέχη, ἐδημιούργησε μνησικακίες ἀδικεις. ”Αλλὰ ἔφερε μιὰ σωτηρία ἀναζωογόνησι. Δὲν υπάρχει σήμερα »μειοψηφία« ἑλληνικὴ ποὺ ζῇ στὴ γκρίνια καὶ στὴ μόνωσι. Οἱ ”Ἐλληνες εἶναι στὸν τουρκικὸ στράτῳ ύπηρετοῦντες καὶ οἱ μορφωμένοι πέρνουν καὶ τὶς

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελίδα)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΓΡΑΦΑΙ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ώμιλήσαμεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον. Ἡ ἀνάγκη εἶναι πράγματι ἐπείγουσα. Καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παύσωμεν νὰ διμιλῶμεν. Μέχρις δτου οἱ Χριστιανοί μας ἐν τῷ συνόλῳ των κατανοήσουν ὅτι ὁφείλουν τακτικὰ νὰ μελετοῦν αὐτάς. Τότε μόνον θὰ εμεθαῖες θέσιν νὰ δικαιούμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι κατενοήσαμεν τὴν ἀποστολὴν ποὺ ἔχομεν ὡς Χριστιανοί. Οἱ κληρικοί εἰς τὰ κηρύγματά των συχνὰ-πυκνὰ πρέπει ὡς θέμα νὰ λαμβάνουν τὰς Γραφὰς καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ τὰς μελετῶμεν. "Ἐτσι μόνον θὰ ἡμπορέσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν Χριστιανούς, μὲ ἐσωτερικότητα." Ἐτσι μόνον οἱ Ἑλληνορθόδοξοί μας θὰ δίδουν περισσότεραν προσοχὴν καὶ σημασίαν εἰς τὸν πραγματικὸν τους ἀνθρώπον, τὸν ἐσωτερικόν. Ὁ κάθε ἵερος ἄς κάμη ἔργον του τὴν φροντίδα, ὥπως κάθε οἰκογένεια τῆς κοινότητός του ἀποκτήσῃ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς, καὶ τὴν εὐσεβὴ συνήθειαν νὰ μελετοῦν εἰ δυνατόν, ὅλα τὰ μέλη ἀπὸ κοινοῦ μίαν τουλάχιστον σελίδα κάθε βράδυ πρὶν κατακλιθοῦν. Κυριολεκτικῶς θὰ μεταμορφωθοῦν αἱ Κοινότητές μας ἀν αὐτὸ τὸ ἐπιτύχωμεν. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσωμεν.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΩΜΕΝ ὅτι δὲν εἶναι δλίγα τὰ σχολεῖα μας εἰς τὰ δόποια οἱ μαθηταὶ εἶναι ἐλάχιστοι. Αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ ἀπογοητευτικὸν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ὀμογενείας. Πρέπει δὲ νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ θελτιωθῇ ἡ κατάστασις αὐτῆς. Φυσικὰ οἱ γονεῖς ὁφείλουν νὰ θεωροῦν καθῆκον ἵερὸν νὰ στέλλουν τὰ παιδιά εἰς τὰ Κοινοτικὰ Σχολεῖα. Ὁφείλουν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ σημερινὴ πολὺ θλιβερὰ κατάστασις αὐτούς πρώτους θὰ ζημιάσῃ, καὶ μάλιστα πάρα πολύ. Δὲν ἡμπορεῖ δύμως κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ ὅτι δ ἵερος εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ὁφείλει καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ σπουδαιότατον νὰ παίξῃ πρωτεύοντα ρόλον. Συχνότατα, δσάκις διμιλῇ πρέπει νὰ ὑπογραμμίζῃ μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς φοιτήσεως ὅλων τῶν παιδιῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις του πρὸς τοὺς Χριστιανούς του, τὸ ἴδιον θέμα πρέπει νὰ ἀναφέρεται συχνὰ κατὰ τὰς διμιλαῖς του μὲ αὐτούς. Εἶναι ἀκατανόητον καὶ δὴ καὶ

ἀπαράδεκτον νὰ ἀποφεύγῃ ὁ ἵερος νὰ κάμη λόγον περὶ τῆς ἑλληνικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας μας. Παράλειψις τοιαύτη ἀποτελεῖ παράλειψιν καθήκοντος ἐκ τῶν πρωτίστων.

ΒΕΡΙΣΣΟ

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΣ τῆς Ἀργεντινῆς. Δύο περίπου ὡραῖς ἀπέχει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν της. "Υπάρχει ἐκεὶ παροικία Ἑλληνική. Ἐκατὸν περίπου οἰκογένειαι τὴν ἀποτελοῦν. "Ολοι οἱ Ἑλληνες εἶναι ἐργάται καὶ χειρώνακτες. Καὶ δύμως αὐτὰ τὰ ἀξιοθάμαστα παιδιά τῆς Ἑλλάδος πόσον πατριωτισμὸν ἔχουν. Πόσον θαθύ εἶναι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημά τους. Ἀνήγειραν μόνοι τους ὀραιότατον Ναόν. "Εχουν σχολεῖον μὲ τεσσαράκοντα μαθητὰς καὶ μαθητρίας. "Εχουν διδάσκαλον ἔνα ἐμπνευσμένον ἔθναπόστολον, τὸν κ. Παπακυριακόπουλον. Καὶ σταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς τοὺς ἐπεσκέφθη δὲν ἔμεινε ψυχὴ ποὺ νὰ μὴ προσέλθῃ εἰς τὸν Ναὸν νὰ λάβῃ τὰς εὐλογίας καὶ νὰ ἐνωτισθῇ τῆς πατρικῆς διδασκαλίας του. Χωρὶς καμμίαν προστασίαν ἀπὸ οἰανδήποτε ἀρχήν· χωρὶς καμμίαν ἀρωγὴν ἔξωθεν· χωρὶς καμμίαν ἥθικην ἐνθάρρυνσιν· μὲ ζωντανὴν δύμως καὶ κοχλάζουσαν τὴν πίστιν τους εἰς τὸν Χριστὸν Σωτῆρα καὶ τὴν αἰωνίαν. Ἐλλάδα, ἔχουν μόνοι τους συγκροτημή εἰς κοινότητα ἄριστα ὡργανωμένην μὲ θαυμασίαν ἐκκλησίαν καὶ ἄριστον σχολεῖον. Εὗγε εἰς τοὺς ὑπερόχους Ἑλληνας Χριστιανούς τοῦ Βερίσου τῆς Ἀργεντινῆς.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΙΑΙΚΡΙΝΕΙΑ!

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ διαρκῶν διμιλοῦν περὶ εἰρήνης.. Ποτὲ δὲν τοὺς ἀκούετε νὰ εἶναι πολεμοχαρεῖς. "Ολους δὲ τοὺς μὴ κομμουνιστάς πολεμοκαπήλους τοὺς ἀποκαλοῦν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, δύμως, οἱ κομμουνισταὶ διαρκῶς καὶ ἀκατάπαυστα κάμνουν πόλεμον, σκέπτονται πόλεμον καὶ εἶναι πόλεμος αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Διότι ὅπου κομμουνιστής, κανεὶς, ἀπολύτως κανεὶς μὴ κομμουνιστής, δὲν ἔχει τόπον, ἀλλ' οὕτε δικαιώματα εἰς τὴν ζωήν. Ἡ ίδια, δηλονότι μέθοδος τοῦ διαβόλου. Γιατὶ διαβόλος δὲν θὰ σοῦ εἴπῃ ὅτι θέλει τὴν καταστροφήν σου, δὲν ἔπιζητε τὸν δλεθρόν σου. "Οχι! Σοῦ ψιθυρίζει πάντοτε τὴν ἡδονήν, τὴν ἄνεσιν, τὴν εύτυχίαν. Καὶ δύμως, πάντοτε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἔνα στόχον ἔχει, τὴν καταστροφήν σου. Εἴτε λοιπόν, εἴπης κομμουνισμός, εἴτε σατανισμός τὸ ἴδιον πράγμα λέγεις κατ' ούσιαν. Καὶ διὰ τοῦτο δπως πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὸν διάβολον, ἔτσι πρέπει νὰ μισῶμεν τὸ πιὸ ἀφωνιαμένον τέκνον του, τὸν θεομάχον, τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους, τὸν φορέα πάσης καταστροφῆς κομμουνισμόν.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

‘Ο “Υμνος τῆς Παναγίας

‘Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἥγαλλισε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαῖ.

“Οτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοιουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἄγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

‘Αντελάθετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους.

Καθώς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα».

(Λουκᾶ 1, 46-55).

‘Ο ὅμοιος τῆς Θεομήτορος εἶναι τὸ γνωστὸν Μεγαλυνάριον μὲ τὸ ὅποιον στολίζεται ἡ Χριστιανικὴ ποίησις. Εἶναι δὲ Ἐθνικὸς ‘Υμνος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ σύνθημα τῆς Χριστιανικῆς Ἐπαναστάσεως. Τὸ ἀπήγγειλε ἡ Θεοτόκος μὲ προφητικὴν διαίσθησιν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς πρὸς τὴν γηραιᾶ συγγενῆ τῆς, τὴν σύζυγον τοῦ Ζαχαρίου, Ἐλισάβετ. Τὸ διέσωσεν δὲ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὁ ὅποιος καὶ περιγράφει τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆν.

‘Η ἐπίσκεψις ἔλαθε χώραν μετὰ τὴν μυστηριώδη σκηνὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἡ Μαρία πληροφορεῖται ἀπὸ τὸν Οὐράνιον Ἐπισκέπτην δτὶ ἡ Ἐλισάβετ θὰ γεννήσῃ. Δι’ αὐτὸν καὶ ἔτοιμάζεται θιαστικὰ καὶ ἀναχωρεῖ. Ἀνέρχεται εἰς τὰ δρεινὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὴν Ἐλισάβετ, ἡ ὅποια εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς τῆς αἰσθάνεται τὸ βρέφος νὰ σκιρ-

τῇ μέσα τῆς. Μὲ προφητικὴν ἐνόρασιν ἀποκαλεῖ τὴν Μαρίαν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. «Ἐύλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου».

Περιγράφει τὴν ἔκπληξιν τῆς. Δὲν ἐπερίμενε τέτοιαν ἐπίσκεψιν. Ποία εἰμὶ ἔγω ὡστε νὰ δεχθῶ τέτοιαν ἐπισκέπτριαν; «Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;» Καὶ τελειώνει τὴν ὁμιλίαν τῆς ἡ Ἐλισάβετ μὲ τὸν μακαρισμὸν τῆς Πίστεως. Μακαρίζει τὴν Μαρίαν διότι ἐπίστευσε εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὅσων τῆς μετέδωκε ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑψίστου δὲ Οὐράνιος Ἐπισκέπτης. «Μακαρία ἡ πιστεύσασα δτὶ ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου».

Εἰς ἀπάντησιν τῶν προφητικῶν λόγων τῆς Ἐλισάβετ ἡ Μαρία ἀπαγγέλλει τὸ Μεγαλυνάριον «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον», τὸν ὅμοιον μὲ τὸν ὅποιον ἐπλούτισε τὴν ὅμοιογίαν μας. Εἰς τὸν ὅμοιον τοῦτον εὑρίσκομεν ἀποτυπωμένους τοὺς παλμοὺς τῆς εὐσεβείας τῆς πανάγυνου κόρης. Εὑρίσκομεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ψυχῆς τῆς, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς δούλιας μετέδωκε ὑποθήκας πρὸς τὸν Γιόν της.

Τοὺς πρώτους στίχους τοῦ ὅμοιον τῆς φαίνεται δτὶ ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἔαυτόν της. Περισυλλέγει τὰς δυνάμεις τοῦ εἰναὶ της, τὸ ποτισμένο μὲ τὰ μῆρα τῆς ἀθωότητος καὶ τῆς χαρᾶς, καὶ τοῦ λέγει νὰ μεγαλύνῃ τὸν Κύριον. Διότι συγκατέθη μέχρι τῆς ταπεινώσεως τῆς. Διότι εἰς τὸ ἔδης θὰ τὴν μακαρίζουν τῶν ἀνθρώπων αἱ γενεαῖ. Διότι «ὅ Δυνατός» τὴν ἀνήγαγε εἰς τὰ ὄψη τῆς μεγαλωσύνης Του. Διότι τὰ ἔλέη Του ἐπλούτισαν καὶ αὐτὴν καὶ ἔκείνους ποὺ σέβονται τὸ ὄνομά Του. Διότι ἡ δύναμις τῆς δικαιοσύνης Του ἔξεμηδένισε τὰς διαθέσεις τῶν ὑπερηφάνων. Διότι ἔξεθρόνισε τοὺς δυνατούς καὶ ἐνθρόνισε τοὺς ἀδυ-

νάτους καὶ ταπεινούς. Διότι ἔχόρτασε τοὺς πεινασμένους καὶ ἀφήρεσε ἀπὸ τοὺς πλουσίους τὴν διαχείρησιν τῶν ἀγαθῶν Του. Διότι δὲν ἔγκαταλείπει τὸν Λαόν Του καὶ ἐνθυμεῖται τὰς ὑποσχέσεις πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ.

Εἶναι γεγονός δτὶ εἰς τὸν ὅμοιον τοῦτον τῆς Μητρὸς εὑρίσκονται πολλαὶ τῶν ἀπόψεων τοῦ Υἱοῦ. Καὶ δὲ Υἱὸς ὅπως καὶ ἡ Μήτηρ βλέπει τὴν πτῶσιν τῶν δυνατῶν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἀδυνάτων. Θὰ ταπεινωθοῦν, εἶπε, οἱ ὑπηρήφανοι καὶ θὰ ἔξυφωθοῦν οἱ ταπεινοί. Καλεῖ ἐπανάστασιν ἡ Μήτηρ. Τὴν συνεχίζει δὲ Υἱός. ‘Η ιστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ περιγράφει τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης τὴν ἔξελιξιν.

‘Αλλ’ ἡ ἐπανάστασις αὕτη δὲν δομοίαζει μὲ τὰς γνωστάς. “Εχει μεγάλην διαφοράν. Δὲν ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὰς μάζας, τὰ πλήθη, τὰ ἔθνη, τὸν κόσμον μὲ βίαν. Δὲν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ, νὰ ὑποτάξῃ, νὰ κατασυντρίψῃ. Σέβεται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου. Δὲν ζητεῖ τοὺς πολλούς. Ζητεῖ τὸ ἀτομον. Κέντρον τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης εἶναι ἡ ψυχὴ μου, ἡ ψυχὴ σου, ἡ ψυχὴ του. ‘Η ψυχὴ τοῦ ἀτόμου.

‘Ο Χριστὸς ἐργάζεται μέσα εἰς τὰ ὅρια τῆς ψυχῆς τοῦ ἀτόμου. Αὐτὴν ζητεῖ νὰ ξεσηκώσῃ εἰς ἐπανάστασιν ἡθικῆν, εἰς ἀνασύνταξιν πνευματικήν. “Οταν ἐπιτύχῃ ἡ ἐ-ἐπανάστασις αὐτὴ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀτόμου, τότε ἡ ἐπανάστασις ἡ συνολική, ἡ κοινωνική, ἡ πολιτική, εἶναι ζήτημα ἀκίνδυνον καὶ εὔκολον.

‘Ο Χριστιανισμὸς εἶναι πράγματι θρησκεία ἐπαναστάσεως, τῆς δοπίας τὸ πρόγραμμα προδιέγραψε ἡ Θεοτόκος εἰς τὸν ὅμοιον τῆς. Τὸ κέντρον τῆς προσοχῆς της εἶναι δὲ χαρακτήρα τοῦ ἀτόμου. Τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς ἀπευθύνεται πρὸς τὴν συνείδησίν μου, πρὸς τὴν συνείδησίν σου, καὶ μᾶς ἔρωτά:

“Ηρχισε νὰ σὲ ξεσηκώνῃ δὲ Χριστὸς εἰς ἐπανάστασιν; Τότε διασκόρπισε τῆς ὑπερηφανείας σου

τάς διαθέσεις. Κατασύντριψε τής φαντασίας σου τὰ εἰδωλα. "Έχουν μεγάλην θέσιν μέσα σου τὰ πράγματα τὰ μηδαμινά καὶ τὰ ἀνάξια λόγου; Μάθε νὰ ὑπολογίζῃς καὶ νὰ μετρᾶς τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων ποὺ φαίνονται σπουδαῖα καὶ ἀξιόλογα εἰς τὰ μάτια σου καὶ εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου, δηλ. τὴν θέσιν, τὰ χρήματα, τὴν φαινομενικότητα. Μάθε νὰ εύρισκῃς καὶ νὰ ἐκτιμᾶς τὸ περιεχόμενον τῶν πραγματικῶν ἀξιῶν τῆς Χριστιανικῆς ἀρετολογίας, τὴν ὑπομονήν, τὴν πραότητα, τὴν ἀγαθότητα, τὴν ταπείνωσιν, τὴν καρτερίαν, τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην, τὴν ἔγκρατειαν.

"Ἐάν τοιοῦτοι κόσμοι διαθέσεων ζοῦν μέσα μας, τότε ἡ ψυχή μας εἶναι ἐπαναστατημένη. 'Ο Χριστιανισμὸς δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ τέτοιοι εἰδούς ἐπανάστασιν μέσα μας. "Ηρχισεν αὐτῇ ἡ ἐπανάστασις μὲ τὸν ὅμνον τῆς Θεοτόκου. Πότε θὰ τελειώσῃ δὲν γνωρίζομεν. 'Εκεῖνο ποὺ γνωρίζομεν εἶναι αἱ θλέψεις τῆς καὶ τὸ πρόγραμμά της. 'Απαιτεῖ νὰ συντρίψωμεν τὰ εἰδωλά μας. Τὰ εἰδωλα τοῦ ἔγωη-

"Οσοι μελετοῦν
τὸ Περιοδικόν μας
καὶ ὥφελοῦνται
ἀπὸ αὐτό¹
ἄς ἐργασθοῦν
νὰ ἐγγράψουν
συνδρομητάς
εἰς αὐτό.²

λαοῦ, δ ὅμνος τῆς ἀνθρωπότητος, δ ἔθνικὸς ὅμνος τῆς Ἑκκλησίας.

'Υπῆρχον καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ ἔθνικοι ὅμνοι. 'Αλλὰ παρῆλθον καὶ θά παρέρχωνται καὶ θά λησμονοῦνται. 'Ο ὅμνος ὅμως αὐτὸς θὰ παραμείνῃ διότι ἔγινε ὅμνος τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἔθνικοι ὅμνοι τῶν λαῶν περιγράφουν θριάμβους τῶν δόπλων. 'Εξυμνοῦν πολέμους. 'Ο ὅμνος ὅμως τῆς Θεοτόκου, δ ὅμνος τῆς ἐπαναστάσεως δὲν περιγράφει πολέμους, ἀλλὰ τὸν πόλεμον τοῦ Θεοῦ ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ὑποδαυλίζουν τοὺς πολέμους, ποὺ ἔξεγείρουν τοὺς λαοὺς εἰς πολέμους, ποὺ ὑποθάλπουν τὸ μίσος καὶ ἐπεκτείνουν τὴν διαίρεσιν καὶ καταστρέφουν τὴν ἀδέλφωσιν καὶ δεσπόζουν ἐπὶ τῶν λαῶν μὲ τὴν ἐπιθοὴν συστημάτων ἀνελευθέρων. Εἶναι δ πόλεμος ποὺ ἔχει ἀποτέλεσμα αὐτὸ ποὺ ἐκθέτει δ ὅμνος τῆς Θεοτόκου, δτι θὰ διασκορπίσῃ τοὺς δυνατούς ἀπὸ τοὺς θρόνους τῆς ἀδικίας καὶ θὰ ἔξαποστείλῃ τοὺς αἰσχροπλούτους καὶ τοκογλύφους κενοὺς πρὸς τῆς δικαιοσύνης τὸ ἀντίκρυσμα.

σμοῦ. Τῆς αὐταρεσκείας. Τῆς ἀνθρωπαρεσκείας. Τῆς κοσμαρεσκείας. Τὰ εἰδῶλα αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα τὰ ἔχομεν στήσει μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας. 'Αντ' αὐτῶν ἡ ἐπανάστασις ἀπαιτεῖ νὰ ἐνθρονίσωμεν τὸν Θεόν καὶ νὰ κάμωμεν τὸ θέλημά Του θέλημά μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπανάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς Παναγίας. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τοῦ Μεγαλυναρίου τῆς ποὺ ἔγινε δ ὅμνος τοῦ

Σκιαγραφία τῆς Θεοτόκου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελίδος)

γωνία αὐτῇ ἀνάμικτος μὲ χαράν καὶ μὲ φόβον. Χαίρει ὡς μητέρα διὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Υἱοῦ. Φοβεῖται ὡς ἀνθρώπος τοῦ θανάτου τὸν φυσικὸν ἔρχομόν. "Οπως ἡ χαρὰ εἶναι φυσική κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ φόβος εἶναι φυσικός.

Διέξοδον ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν εὑρίσκει εἰς τὴν προσευχήν. Προσεύχεται ἡ Μαρία. 'Ανέρχεται εἰς τὸ "Ορος τῶν Ἐλαιῶν, τὸν τόπον ποὺ ἔγνωριζε ὡς τόπον προσευχῆς τοῦ Υἱοῦ Τῆς. 'Εκεῖ καὶ αὐτὴ πολλάκις προσηυχήθη. Προσεύχεται καὶ τώρα ποὺ τελειώνουν αἱ ἡμέραι τῆς ἐπιγείου ζωῆς Τῆς. Εὐχαριστεῖ ιδιαιτέρως τὸν Θεόν διὰ τὸν ἔρχομόν τοῦ τέλους τοῦ ἐπιγείου αὐτοῦ πόνου.

Μετά τὴν προσευχὴν κατέρχεται

ἀπὸ τὸ "Ορος. 'Ενατενίζει διὰ τελευταίαν φορὰν τοὺς λόφους καὶ τὰ τοπεῖα τὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν ζωὴν Τῆς, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Υἱοῦ Τῆς. Κατέρχεται ἀνακουφισμένη καὶ τακτοποιεῖ διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ πτωχικά Τῆς ὑπάρχοντα καὶ ἀναπαύει τὸ Σῶμά Τῆς. 'Εντὸς δλίγου εὑρίσκεται περικυκλωμένη ἀπὸ τοὺς Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους τοῦ Υἱοῦ Τῆς. Τοὺς εὐλογεῖ. Προσεύχεται μαζύ των ὑπέρ αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ σιωπᾷ τὴν σιωπὴν τοῦ θανάτου.

Οἱ μαθηταὶ μετὰ δακρύων κηδεύουν τὸ πανσεβάσμιον σκήνωμα τῆς πανάγιας Κόρης. Τὸ ἐνταφίαζουν εἰς τὴν Γεθσιμανῆ μετὰ δέους. Τοὺς θρήνους διαδέχεται ἡ προσευχή. Εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν

λειτουργίαν, τὴν Κλᾶσιν τοῦ "Αρτού εὑρίσκουν ἀνακούφισιν. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν κηδείαν ἐνῷ ἐλειτούργουν παρουσάζεται πρὸ αὐτῶν ἡ μορφὴ τῆς Θεοτόκου πρὸς παρηγορίαν των. Κατόπιν ἐπεσκέφθησαν τὸν τάφον ἀλλὰ δὲν εὑρίσκουν τὸ Σῶμά Τῆς. 'Ο τάφος δὲν τὸ ἐκράτησε. Μετουσιώθη εἰς ποιότητα πνευματικήν καὶ μετέστη. Συνέθη καὶ εἰς αὐτὸ δτι συνέθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἡλία, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Υἱοῦ Τῆς, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ιωάννου, τοῦ μαθητοῦ τῆς ἀγάπης καὶ Θεολόγου, τοῦ ἀλλού δηλαδὴ Υἱοῦ Τῆς ποὺ ἐγενήθη μὲ τὸ «ἴδε ἡ μῆτηρ σου» ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Γολγοθᾶ.

Μὲ τὰ δλίγα αὐτὰ συμπληρώνεται ἀπὸ τὴν Ιεράν Παράδοσιν ἡ πτωχὴ περιγραφὴ τῆς ζωῆς τῆς Πανάγιου Μητρός τοῦ Ἐμμανουὴλ.

Βιβλιοκριτικά Σημειώματα

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ, ύπό της Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ.κ. Μιχαήλ. «Έκδοσις Ενορίας. Αθῆναι 1950.

Τό περιεχόμενον των 35 σελίδων τοῦ βιβλιαρίου τούτου διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἔξετάζονται μὲ πολλὴν ἀπλότητα καὶ ἐν συντομίᾳ αἱ διαφοραὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τὰς ἄλλας, τὴν Ρωμαιοσυνολικὴν καὶ τὴν Προτεσταντικὴν. 'Αναμφιβόλως θὰ διαφέτησθε πολλοὺς ἢ ἀνάγνωσις τοῦ μέρους τούτου καὶ θὰ βοηθήσῃ νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Τὸ δεύτερον μέρος περιλαμβάνει ὑποδεῖξις πρὸς ἀνάγνωσιν ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν εἰς διαφόρους περιστάσεις τῆς ζωῆς. Τὸ βιβλίον ἀφιεροῦται πρὸς τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

«THE MOTHER OF GOD», Edited by E. L. Mascale. London. Σελίδες 80.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι συμπόσιον μελέτων γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Τρεῖς Ρῶσσοι Ὁρθόδοξοι Θεολόγοι καὶ τρεῖς Ἀγγλικανοὶ συνῆλθον τὸ θέρος τοῦ 1948 εἰς τὸ Eastbourne τῆς Ἀγγλίας ὡς μέλη τοῦ Ἀγγλοορθόδοξου Συλλόγου St. Alban καὶ St. George καὶ συνεζήτησαν ἔκτος τῶν ἄλλων καὶ τὴν περὶ τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου Μαρίας διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας. "Ολων αἱ μελέται, ἔξι τὸν ἀριθμὸν, εἶναι ἀξία πολλῆς προσοχῆς, ίδιατέρως δὲ τοῦ πατρὸς Γεωργίου Φλορόσκη, δ ὅποιος ἔξετάζει τὴν Ὁρθοδόξου Μαριολογίαν μετὰ πολλῆς βαθύτητος ἀνατρέχων διηνεκῶς εἰς τὴν σκέψην τῶν Ἀγίων Πατέρων. Εἰς τὸν πρόλογον δ ἐκδῆται μεταξὺ ἄλλων ἀνάφερε διτὶ ἡ μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων θεολόγων ἐπαφὴν ἔδωκε καὶ διδεῖ ἀφομῆνην εἰς τὸν θεολόγους τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας νὰ διλήσουν καὶ νὰ διατραγιατευθῶν τὸ θέμα τῆς Παναγίας, πρᾶγμα ποὺ τοὺς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔξετάσουν πρὸς αὐτηροῦ Προτεσταντικοῦ ἀκροατηρίου χωρὶς νὰ ἀκούσουν διαμαρτυρία. 'Η μελέτη τοῦ βιβλίου τούτου ἀναμφιβόλως παρουσιάζει εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν σπουδαιότητα τῆς Ὁρθοδόξου Μαριολογίας καὶ παρέχει ἐπιχειρήματα τόσον ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν δύον καὶ ἐκ τῆς Πατερικῆς σκέψεως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Ὁρθοδόξων ἀπόφεων ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

«ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΞ ΑΠΟΨΕΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ», ύπό της Αμερικανικῆς Αρχιεπισκοπῆς. Αθῆναι 1950, σελ. 20.

«Η θαυμασία αὐτὴ μελέτη τοῦ γνω-

στοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν γραφεῖσα τὸ πρῶτον Ἀγγλιστὶ καὶ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὸν 'Ιούλιον τοῦ 1949 εἰς τὸ ἐν Cambridge τῆς Ἀγγλίας συνελθόντα συνέδριον τῆς 'Ἐπιτροπῆς Πιστοῖς καὶ Διοίκησις τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἀδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν Θεολογία ἐκ τοῦ διποίου καὶ ἀνετυπώθη. Τὸ περιεχόμενόν του εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόφεως ἀξιόλογον. 'Ο ἀναγνώστης ἀποκτᾷ σαφῆ γνῶσιν τῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας ὡς ταύτην ἐκπροσωπεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθοδόξης Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ κατανοεῖ τὴν οὐτοπίαν ἐκείνων ποὺ θεωροῦν τὴν Μίαν 'Αγίαν μὴ ὑπάρχουσαν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

«BYZANTINA KAI METABYZANTINA», Journal of Byzantine and Modern Greek Studies, Vol I, Part II, 1949. Νέα Υόρκη, σ. 130.

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τίνος τὸ δεύτερον μέρος τοῦ πρώτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ «Βυζαντινὰ καὶ Μεταβυζαντινὰ» ἀφιερωμένον εἰς τὴν Βυζαντινολογικὴν Σχολὴν τοῦ Βελγίου ἐκπροσωπούμενην ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν Henri Gregoire καὶ E. Honigmann. 'Εκδότης τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ὁ Ιατρὸς Nikólaos Mavrohi. Τὸ περιεχόμενα τοῦ τόμου τούτου περιλαμβάνουν μελέτας εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικήν καὶ Ἑλληνικήν. 'Ο κ. K. "Αμαντος εἰς τὸ ἀρχόντος τοῦ «Όνόματα Νήσων» δίδει μίαν ὡραίαν ιστορικήν ἐρμηνείαν τῶν αἵτινων πολλῶν τοπωνυμῶν διαφόρων Ἐλληνικῶν νήσων. Οἱ Καθηγηταὶ R. Blake καὶ R. N. Frye δημοσιεύουν σχόλια εἰς ἔργον ἀνέκδοτον τοῦ "Αραβος συγγραφέως Ibn Fadlan. 'Ο κ. A. Diomήδης εἰς τὴν μελέτην του «Πηγὴ καὶ ἔκτασις τῆς αὐτοκρατορικῆς ἔξουσίας εἰς Βυζάντιον» ἀναλύει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτεύματος. 'Ο κ. S. Κονιγέας διὰ τῆς μελέτης του «Ο Γεωργίος Αρχοπολίτης Κτήτωρ τοῦ Αραιούριου Κόδικος τοῦ Σουνδᾶ» συμβάλλει εἰς τὴν συζήτησην γύρω ἀπὸ τὸ πρόβλημα τοῦ τίτλου «Σουνδᾶ» τοῦ εἰς

τὸ Λεξικὸν τοῦ Σουνδᾶ ἀναφερομένου. 'Ο κ. Φ. Κουκούλες δημοσιεύει μελέτην «Η διαπόλιτευσις κατὰ τὸν Βυζαντινὸν χρόνον», εἰς τὴν δύσιν παρουσιάζει τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν τιμωριῶν ποὺ ὑφίσταντο εἰς τὸν Βυζαντινὸν χρόνον οἱ διὰ διαφόρους αἴτιας διαπομπεύμενοι.

'Ο κ. G. Millet εἰς τὴν μελέτην του «Eglise et Pont à Byzance» ἔξετάζει διαφόρους ἐπιγραφὰς καὶ Βυζαντινὸς στίχους ἀναφερομένους εἰς οἰκοδομῆς ναῶν καὶ γεφυρῶν. 'Ο Καθηγητὴς κ. P. Topping, 'Ελληνοαμερικανὸς Καθηγητὴς τῶν Ιστοριῶν Σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Rutgers, εἰς τὴν μελέτην του «Historical Studies in Greece» ἀναγράφει καὶ ἀναλύει διὰ δροσέων τὰ ἐν Ελλάδι ἐκδοθέντα ιστορικὰ μελετήματα ἀπὸ τὸ 1940 μέχρι τὸ 1946. 'Η μελέτη τοῦ κ. Topping παρουσιάζεται λίαν ἐνημερωμένη ὡς πρὸς προσταθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

«5,000 ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ», ύπό της Αγγέλου Σιδηροκανέλλη. Νέα Υόρκη, 1949.

Ο συγγραφένς εἶναι γνωστὸς καὶ ἔξι ἄλλων ἔργων καὶ ἀρθρῶν δημοσιευθέντων εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Εἰς τὸ ὅς ἄνω ἔργον κατεχόμενα πέντε χιλιάδας ἐπιγράμματα πάντα φέρουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς βαθείας θυμοσφίας τοῦ λαοῦ μας. 'Ο συγγραφένς, μετανάστης διωταλαυτής, κατώρθωσε διὰ τῆς μελέτης του καὶ τῆς κριτικῆς του νὰ ἐξαγάγῃ πολλὰ συμπεράσματα μελετῶν προσεκτικά τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ προβλήματά της, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ἔργα του, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὰς κατευθύνσεις ποὺ λαμβάνει ἐντὸς τῆς συγγρόνου κοινωνίας. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα εἶναι ἐκπερφασμένα εἰς τὰ ἐπιγράμματά του τὰ διποία καλύπτοντα 62 σελίδας. 'Αναμφιβόλως εἶναι ἀξία πολλῆς προσοχῆς ἡ ἐργασία τοῦ συγγραφέως, δ ὅποιος ἐν τῷ προλόγῳ ὑπόσχεται συντόμως τὴν ἔκδοσιν καὶ τὸ διεύθυντον τόμοι. Τὸν πρῶτον τόμον δύναται τις νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ τὸν συγγραφέα, ή διεύθυνσις τοῦ διποίου εἶναι: 659 Avenue of the Americas, New York, N. Y.

A. Θ. K.

Εἶναι καθῆκον σόλων τῶν Ιερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἔγγραφουν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἔγγραφουν εἰς αὐτὸν συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οι ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ιερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώνουν εἰς τὸ Τμῆμα Διεκπεραιώσεως διὰ τὸ λαμβάνοντας τακτικῶς.

Έκκλησιαστική Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πρός τιμήν τοῦ παρεπιδημούντος ἐν Ν. Υόρκη Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ.κ. Γερμανοῦ δ. Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Μιχαὴλ Διωργάνωσεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ δεξίωσιν τὴν 27ην Ιουλίου ἐν τῇ ὁποίᾳ προσῆλθον κληθέντες δ. Γενικὸς Πρόξενος κ. Α. Μπούμπουρας, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ὀντιπρόσωποι τῶν δύο ἐν Ν. Υόρκη ἡμερησίων ἔφημερίδων «Ἀτλαντὶς» καὶ «Ἐθνικὸς Κήρυξ», οἱ Πρόεδροι τῶν Κοιτήτων καὶ οἱ θεοῖς τῆς Νέας Υόρκης. Ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὸν «Ἄγιον Θυατείρων ὡς διδάσκαλόν του καὶ ἔχαιρέτησεν ἐκ μέρους διλοκήρου τοῦ Ιεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν καταφανεῖ συγκινήσει δ. «Ἄγιος Θυατείρων ἡγχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατον διὰ τὴν τιμὴν ἡτοῖς τῷ προσεγένετο. Τὸ Σάββατον, 29 Ιουλίου, δ. «Ἄγιος Θυατείρων ἀνεχώρησε διὰ τὸ Λονδίνον διὰ τοῦ Queen Mary προπεμφθεὶς μέχρι τοῦ πλοίου ὅπο τοῦ Σεβασμιώτατου καὶ τοῦ «Ἄγιου Νόσσης.

Ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προέστη τῆς κηδείας τοῦ Β. Χέλη τελεσθείσης ἐν τῷ Καθεδρικῷ τῆς Ν. Υόρκης τὴν 29ην Ιουλίου περιστοιχούμενος ὅπο τοῦ Σεβ. Ἀγίου Καλαβρύτων καὶ τοῦ Θεοφ. Ἀγίου Νόσσης καὶ πολλῶν Ιερέων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κηδείας δ. Σεβασμιώτατος ἔξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον λόγον καὶ διεβίβασε ἐκ μέρους τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ ὁποίου μέλος ἦτύγχανεν δ. ἀειμνήστος Β. Χέλης, τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.

Τὴν Κυριακήν, 30ην Ιουλίου, δ. Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ιερὸν Ναὸν τῆς Αγίας Τριάδος Mount Vernon, Ν. Υ., ὃπου καὶ ἔκήρυξε τὸν Θείον Λόγον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς γενομένης πρὸς τιμὴν τοῦ Στρατηγοῦ Βάν Φλήτ ὑποδοχῆς ὅπο μέρους τοῦ Δημάρχου Νέας Υόρκης δ. Σε-

βασιμώτατος προσκληθεὶς μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὴν 3ην Αὐγούστου, ἔχαιρέτησε τὸν ἔνδοξον στρατηγόν. Ἐκεῖθεν μετέβη μετ' αὐτοῦ καὶ παρεκάθησεν εἰς τὸ πρός τιμὴν του διδόμενον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Waldorf Astoria ὃπου καὶ προσεφώνησε τὸν στρατηγὸν εὐχαριστήσας αὐτὸν δι' ὅσα ἐπετέλεσεν ἐν Ἐλλάδι. Τὴν ἐπομένην, δην Αὐγούστου, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Εν Pittsburgh ναὸν τοῦ Αγίου Νικολάου συλλειτουργούς ἔχων τὸν Ἀρχιμ. Χρυσόστομον Τραχαδίαν καὶ τὸν Διάκονον Νεόφυτον. Περὶ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἔκήρυξε τὸν Θείον Λόγον.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ιδίας ημέρας μετέβη εἰς τὴν Κοινότητα East Pittsburgh, ὃπου προέστη τῆς Ιερᾶς Παρακλήσεως, ἔγκαθιδρύσας καὶ τὸν νέον Ιερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Αἰδ. Τ. Χούντραν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Παρακλήσεως δ. Σεβασμιώτατος ἔκήρυξε τὸν Θ. λόγον. Τὴν ἐπομένην, 7ην τοῦ μηνός, προέστη τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Αγίου Νικολάου Pittsburgh. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ιδίας ημέρας ἔχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ιερᾶς Παρακλήσεως εἰς Κοινοτικὸν Ναὸν Μακήσπορτ ὃπου διηλήσε. Ἐπίσης τὴν ιδίαν ἐσπέραν μετέβη καὶ ἐτέλεσε καὶ πάλιν τὴν Παράκλησιν, κηρύξας καὶ τὸν Θ. λόγον εἰς τὴν Κοινότητα Κλέρτον. Τὴν ἐπομένην ἔφθασε εἰς τὴν Νέαν Υόρκην, δην καὶ προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ «Ἄγιου Βασιλείου».

ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΙΚΑΓΟΥ

Ο Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου τὴν 16ην Ιουνίου μετέβη εἰς Houston, Texas καὶ προέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Θεμελίου λίθου τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ Κέντρου τῆς προοδευτικῆς αὐτῆς Κοινότητος.

Τὸ ἐσπέρας τῆς 17ης Ιουνίου ἐτέλεσεν Ἐσπερινὸν τῇ συμμετοχῇ

ιερέων ἐξ γειτονικῶν παροικιῶν. Τὴν 18ην Ιουνίου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Music Hall ἐν πληθυσμῷ Ἐκκλησίᾳ. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὸ οἰκόπεδον ἐν ᾧ πρόκειται νὰ ίδρυθωσι τὰ νέα Ἐθνικού θρησκευτικὸν ίδρυματα καὶ τὸ ἐσπέρας παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐπίσημον δεῖπνον, ἔνθα παρεκάθησαν καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς πόλεως. Εἰς δλας τὰς ἀνωτέρω Ιεροτελεσίας ώμιλησε καταλήλως.

Τὴν 20ην Ιουνίου μετέβη εἰς Galveston, Texas ἔνθα ἐτέλεσεν ἐσπερινόν, τὴν Κυριακὴν 25ην Ιουνίου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν Dallas, Texas τὴν δὲ Πέμπτην 29ην Ιουνίου, ἐορτὴν τῶν Αγίων Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ιερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος Fort Worth, Texas.

Ἐν ἀπάσαις ταῖς χοροστασίαις καὶ Λειτουργίαις ώμιλησε τὰ εἰκότα.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐν St. Louis, Ill., ἐτέλεσε τοὺς Γάμους τοῦ κ. Δημητρίου Ζάννη καὶ τῆς Δίδος Γεωργίας Βουδούρη, τέκνων τῶν προέδρων Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν St. Louis, Mo., Κου Αθ. Ζάννη, καὶ τῶν Αγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης ἐν East St. Louis, Ill. Κου Βασιλείου Βουδούρη.

Ἐν Dallas, Texas εύρισκόμενος, ἐδέχθη Ἐπιτροπὴν τῆς Κοινότητος Amarillo, Texas συζητήσας μετ' αὐτῶν τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτοὺς Κοινοτικά ζητήματα.

Τὴν 14ην Ιουλίου μετέβη εἰς St. Louis, Mo., καὶ προέστη τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοπρεσβυτέρου Ειρηναίου Ἀγγελίδου, περιστοιχούμενος ὅπο δεκάδος Ιερέων καὶ ώμιλησε.

Τὴν 29ην Ιουλίου ἀνεχώρησε διὰ Fresno, Cal., καὶ προέστη ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Ιερέως Χαραλ. Σκούφη, περιστοιχούμενος ὅπο τῶν Ιερέων τῶν γειτονικῶν Κοινότητων καὶ ώμιλησε.

Τὴν ἐπομένην ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῆς ίδρυσεως Κοινοτικοῦ

Ναοῦ Ἐπιτροπῆς, συζητήσαντες τὸν τρόπον τῆς τε οἰκοδομῆς καὶ εἰσπράξεως δωρεῶν.

Τὴν 3ην Αύγουστου ἐτέλεσε ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ τὴν Παράκλησιν πρὸς τὴν Θεοτόκον ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Fresino καὶ ὡμίλησε πρὸς τὸ πυκνὸν Ἐκκλησίασμα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεσκέφθη πολλούς "Ἐλληνας κτηματίας, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος ἐπέτρεπε.

Τὴν ἐπομένην, 4ην Αύγουστου, ἀνεχώρησε διὰ Byron Springs ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Παύλου καὶ τὴν ἔκει ἐδράζουσαν Ἱεραποστολήν, τὴν δὲ Κυριακήν, δην Αύγουστου, ἔχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μονῆς καὶ ὡμίλησε πρὸς τὸ συγκεντρωθὲν ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ ἄλλων πλησιοχώρων Κοινοτήτων πλῆθος περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ καθήκοντος τῶν Χριστιανῶν διπάς βοηθήσουν τὸ ἔργον.

Τὴν 7ην Αύγουστου ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων διὰ Σικάγον.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

—Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συνεδριάσαν ἐπανειλημμένως προέβη εἰς ἀποφάσεις ἀποθλεπούσας εἰς τὴν ἀποτελεσματικώτεραν διδασκαλίαν καὶ καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῶν σχολείων μας.

—Συνετάχθη ἀναλυτικὸν πρόγραμμα μεθ' ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους τὸ ὅποιον ἐκτυπούται καὶ θὰ σταλῇ εἰς τὰς Κοινότητας καὶ τοὺς διδασκάλους ἐν καιρῷ.

—Συνετάχθη σχέδιον κανονισμοῦ συντάξεων διὰ τοὺς διδασκάλους, τὸ ὅποιον θὰ ὑποθληθῇ εἰς τὰς Κοινότητας ὅπως ἔρχωνται ἀρωγοὶ εἰς τοὺς διδασκάλους των, οἱ ὅποιοι διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικοὶ πρέπει νὰ ἔχουν τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ νὰ μὴ θεωροῦν τὸ ἐπάγγελμά των ὡς πάρεργον.

—Εστάλησαν ἔγκυκλοι εἰς τὰς Κοινότητας μὲ τὴν παράκλησιν διπάς ἀρχίζουν τοῦ λοιποῦ τὰς ἐγγραφὰς κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ ὅχι τὸν Σεπτέμβριον, διὰ νὰ ἀρχίζουν τὰ μαθήματα ἀμέσως μὲ τὰ μαθήματα τῶν Ἀμερικανικῶν σχολείων.

ων, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν νὰ προσέρχωνται τὰ παιδιά εἰς τὰ σχολεῖα τὴν ίδιαν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὅποιαν προσέρχονται εἰς τὰ Ἀμερικανικά.

—Εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἴδρυσιν ἡμερησίων σχολείων συγκαταλέγεται καὶ ἡ σύγκλησις τῶν προεδρείων τῶν τριῶν Κοινοτήτων τοῦ Μπρούκλυν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου συνεσκέφθησαν διὰ τὴν ἴδρυσιν ἡμερησίου σχολείου (εἰς τὸ Μπρούκλυν), τὸ ὅποιον νὰ ἔξυπηρτῇ τὰ παιδιά ὀλοκλήρου τῆς ἐκτεταμένης αὐτῆς περιοχῆς. Ἐξελέγησαν ὡς ἐπιτροπὴ οἱ πρόεδροι μετὰ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων τῶν τριῶν Κοινοτήτων, Ἀγίου Κωνσταντίνου, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θά μελετήσουν τὰ προθλήματα τοῦ χώρου ὃπου πρέπει νὰ ἀνεγερθῇ ἡ νὰ ἀγορασθῇ τὸ σχολικὸν κτίριον, τῶν μέσων συγκοινωνίας, τῶν μέσων συντηρήσεως καὶ τοῦ τύπου τοῦ σχολείου, ἥτοι ἡμερησίου ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως ἔως τὴν δύδοντα ἡ ἡμιγυμνασίου ἀπὸ τὴν 5ην τάξιν μέχρι τῆς 9ης. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποθάλῃ τὰ πορίσματά της εἰς τὸ συμβούλιον καὶ τὰ συμβούλια τῆς κοινότητός των.

—Μιὰ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις ποὺ ἔλαβε τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἶναι καὶ ἡ σύστασις εἰς τὰς κοινότητας ὅπως ἴδρυσουν συλλόγους Γονέων καὶ Διδασκάλων εἰς κάθε παροικίαν ὅπου λειτουργεῖ Ἐλληνικὸν σχολεῖον. Ὁ σκοπὸς τοῦ συλλόγου αὐτοῦ εἶναι κυρίως ὅπως λαμβάνουν ἐνεργὸν ἐνδισφέρον διὰ τὰ πράγματα τοῦ σχολείου οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν. Ὁ σχετικός κανονισμὸς ὁ ὅποιος θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὰς παροικίας θὰ διαλαμβάνῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν. Ἡ εἰσόδος εἰς τὸν σύλλογον εἶναι ἀνέξιδος. Ἀποθλέπεται ἡ ηθικὴ ἀρωγὴ τῶν γονέων πρὸς τὸ ἔργον τῶν διδασκάλων.

—Ἐναὶ ἄλλο μέτρον τὸ ὅποιον προτείνεται τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον πρὸς θελτίωσιν

τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ὁ θεσμὸς τῶν Περιοδεύοντων Διδασκάλων. Εἰς περιφερείας ὅπου δὲν ὑπάρχουν πολλά Ἐλληνόπουλα εἶναι δῆμος δυνατὸν νὰ συγκεντρωθοῦν πέντε καὶ ὅσον εἶς μίαν οἰκίαν, ἡ κοινότης θὰ στέλλῃ μίαν ἡ δύο φοράς τὴν ἔβδομάδα τὸν διδασκάλον της, ἡ ἐκτάκτους διδασκάλους ὃν ὑπάρχουν πλείονες τῆς μιᾶς περιοχῆς εἰς τὴν κοινότητα, δῆπος διδάσκη τὰ Ἐλληνόπουλα. Ὁ θεσμὸς αὐτός, ὡς ἔχομεν ἐνδείξεις, θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον εἰς δύο κοινότητας τοῦ Λόγκ "Ἄιλαντ τῆς Νέας Υόρκης.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Κου ΣΗΦΗ ΚΟΛΛΙΑ

—Τὴν 18 Ιουνίου ὁ Θεολόγος κ. Σήφης Κόλλιας ὡμίλησε πρὸς τὰς φοιτητρίας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Γκάρισον τονίσας μεταξὺ τῶν ὅλων ὅτι τὸ ὑψηλὸν ἔργον ποὺ πρόκειται νὰ ἐπωμισθοῦν εἶναι θαρύτατον καὶ ἀπαιτεῖ θυσίας. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Βοστώνης καὶ ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία, εἶπε, ἀποτελοῦν τοὺς δύο πνευματικοὺς φάρους τοῦ ἀποδήμου "Ελληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

—Τὴν 25 Ιουνίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Ἀγιος Γεώργιος» τοῦ Σκενέκταντο μὲ θέμα «Τ' ἀποτελέσματα τῆς πίστεως».

—Τὸ ἐσπέρας τῆς ίδιας ἡμέρας ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Μιχαὴλ ἐχαιρέτησε τὸ συνέδριον τῆς ΑΧΕΠΑ τῆς γείτονος Νέας Υόρκης.

—Τὴν 29 παρευρέθη εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μάουντ Βέρον τοὺς διαστάξεων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Νέας Υόρκης πρὸς γονεῖς καὶ μαθητάς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἔορτῆς ἐνεχείρισε τὰ ἐνδεικτικά εὐχηθεῖς πᾶσαν πρόσδοντον ἐπ' ἀγαθῷ τῶν δύο πατρίδων, "Ελλάδος καὶ Ἀμερικῆς.

—Τὴν 2 Ιουλίου ὡμίλησεν εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν διαστάξεων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Νέας Υόρκης πρὸς τοὺς ἔορτάζοντας τὴν ἔορτὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, Κορινθίας.

—Τὴν 9 Ιουλίου ὡμίλησεν εἰς

τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, Νέας Υόρκης, μὲν θέμα «Σωματικὲς καὶ Ψυχικὲς ὀδύναιμιες στὸ δρόμο τῆς θεραπείας».

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἄπο τινος διωρίσθησαν Ἱεράτη. Προϊστάμενοι εἰς τὰς ἔξης θέσεις οἱ κάτωθι Ἱερεῖς:

Ο Αἰδ. Ἰωάννης Α. Παπαδόπουλος, Δ. Θ., εἰς τὴν Κοιμήσιν τῆς Θεοτόκου, Σικάγου, ἐλθὼν ἔξι Ελλάδος.

Ο Ἀρχιμ. Σίλας Κοσκινᾶς, Δ. Θ., εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν τοῦ New London, Conn., ἐκ τῆς Ἱεραποστολῆς Καλιφορνίας.

Ο Ἀρχιμ. Μελέτιος Τριποδάκης, Δ. Θ., εἰς τὸν Ἀγιον Κωνσταντίνον Σικάγου, ἐλθὼν ἔξι Ελλάδος.

Ο Αἰδ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος εἰς τὸν Ἀγιον Κωνσταντίνον τοῦ Middletown, O., ἐλθὼν ἔξι Ελλάδος.

Ο Αἰδ. Π. Συνοδινὸς εἰς τὴν Κοινότητα Danville, Va.

Νεκρολογία ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Πρεσβύτερος

Τὴν 10ην Ἰουλίου ἡ ἔ. ἡ μετέστη πρὸς Κύριον ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀγίου Νικολάου St. Louis, Mo., Αἰδ. Εἰρηναῖος Ἀγγελίδης.

Ο ἀείμνηστος ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Χάλκην Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1910 ἔξι, εὐσεβῶν γονέων, τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Χαρικλείας Ἀγγελίδου, ζώντων εἰσέτι εἰς Χάλκην. Ὄνομάσθη κατὰ κόσμον Μιχαήλ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἱεράν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης ἀφ' ἣς ἀπεφοίτησε τὸ 1934. Νυμφευθεὶς μετὰ τῆς Δίδος Βαρβάρας Σταυροπούλου ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβασμοῦ Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Θωμᾶ. Μετὰ τετραετίαν χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ίδιου Πρεσβύτερος ἦλθεν εἰς Ἀμερικὴν κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερι-

κῆς Ἀθηναγόρα πρὸς ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Κοινότητα Birmingham, Alabama, ἀπὸ τῆς ὁποίας μετετέθη εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐν St. Louis, Mo., ὅπου καὶ ἀπεβίωσε.

Ἀφῆκε τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ δύο τέκνα. Τῆς κηδείας αὐτοῦ πρόεστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος τὴν 13ην Ἰουλίου, περιστοιχούμενος ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων. Κατάλληλον λόγον ἔξεφώνησεν ὁ Θεοφ. Ἀγιος Σικάγου περιγράψας τὴν δραστηριότητα τοῦ μεταστάντος, τὰς ὀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὴν προσπάθειαν πρὸς ἔυητρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος καὶ δὴ τῆς Νέας Γενεᾶς. Ἐπίσης ὀμίλησεν ὁ Ἱερ. Κ. Γλυνός καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Κ. Κουκούλης.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ἡ προσαγωγὴ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἰ. Συνόδου Ἀρχιμ. Ἰακώβου Στεφανίδου. Γενομένης κανονικῆς ψήφοφορίας ἐξελέγη οὗτος Μητροπολίτης Ἰκονίου. Τῆς χειροτονίας αὐτοῦ πρόεστη ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας μετὰ τῆς Ἰ. Συνόδου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλιοπόλεως κ. Γενάδιος ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ εἰς Ἀθήνας ἐπὶ ἀποστολῇ ταξιδίου του καὶ ἐνημέρωσε τὴν Α. Θ. Π. ἐπὶ τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ. Ο ἴδιος δημοσιεύει εἰς τὸ Περιοδικὸν τοῦ Πατριαρχείου «Ὀρθοδοξία» θαυμασίαν μελέτην σχετικὴν μὲ τὸ ζήτημα τῆς γονυκλισίας κατὰ τὰς Κυριακάς ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ διὰ τῆς ὁποίας δίδει θαυμασίαν ἀπάντησιν εἰς τινας ἐν Ἀθήναις θεολόγους θεωροῦντας τὴν ἐν Κυριακῇ γονυκλισίαν ἀπαγορευομένην.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Δι' ἀνακοινωθέντος τοῦ Πατριαρχείου καθίσταται γνωστὸν ὅτι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως περιῆλθε εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Πατριαρχείου τὸ παλαιὸν Νοσοκομεῖον τὸ

ὅποῖον διεξεδίκει ἡ Κοινότης Ἀλεξανδρείας. Τοῦ λοιποῦ, ὡς γράφει ὁ «Πάνταινος» πᾶσα πρᾶξις μὴ ἔξουσιοδοτούμενη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Νοσοκομεῖον, θάθεωρήται ἄκυρος.

ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Δύο Μητροπολίται ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἵνα ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχοῦ Ἀλεξίου, Πρυτάνεως τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας, ἐπιδόσουν πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρον διπλωμα διὰ τοῦ ὅποιου ἀνακηρύσσεται οὗτος διδάκτωρ τῆς Θεολογίας. Πρὸς ἀνάδειξιν διαδόχου τοῦ θανόντος Μητροπολίτου Θεοφίλου θάση συνέλθη Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον τῆς ἐν Ἀμερικῇ ημιαυτοκεφάλου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Κλήβελαντ, περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦ Νοεμβρίου, νὰ ἐκλέξῃ Μητροπολίτην, δοτις θάση ὑπὸ τὴν πνευματικήν του ἐπιστασίαν τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ρωσσικήν πλειονότητα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθ' ἡ ἀναγράφει ἡ Ἐκκλησία: «Ἡ Ἰ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διέκοψε τὰς συνεδρίας της, αἵτινες θάση ἐπαναληφθῶσι περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὔγουστου.

Κατὰ μίαν τῶν τελευταίων συνεδριῶν ἡ Ἰ. Σύνοδος ἤκουσεν ἐκθεσίν τοῦ Γραφείου Τύπου περὶ τῆς δράσεως τῶν Ἀντιβεντιστῶν τῆς Ἐθδόμης Ἡμέρας ἡ ἄλλως καλουμένων «Σαββατιστῶν» ἐν Ἑλλάδι ὡς καὶ εἰσηγητικὸν σημείωμα τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεώς των.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐν συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 16 Ἰουν. ἔ. ἔ. ἐνέκρινεν ὅπως ἐκδοθῶσιν ὑπὸ αὐτῆς τὰ ἔξης νέα Βιβλία: (1) Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου (†) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, «Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» (ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1936), ἔργον πλήρες, εὐρεθὲν μεταξὺ τῶν ἀνεκδότων καταλογῶν χειρογράφων τοῦ ἀσιδίμου

συγγραφέως καὶ παραχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Καθηγῆτοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, εἰς δὲ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος κατέλιπεν, ώς γνωστόν, τὰ ἀνέκδοτα ἔργα του, 2) Μητροπολίτου Καλαθρύτων καὶ Αλγιαλείας Ἀγαθονίκου, εἰκονογραφημέναι διηγήσεις ἐκ τοῦ σίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ μαθητὰς τῶν κατωτέρων τάξεων τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ 3) Ἀνδρέου Φυτράκη, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, «Οἱ μοναχοὶ ως κοινωνικοὶ ἔργαται καὶ διδάσκαλοι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ».

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις 1) μηνιαίου Δελτίου διὰ τὸν Ἱερόν Κλήρου, περιέχοντος ὅλην σχετικὴν πρὸς τὸ ἔργον του, καὶ 2) Γεωγραφικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παριστῶντος τὴν κατὰ Μητροπόλεις διάρεσιν καὶ σημειοῦντος τὰ ἀρχαῖα Ἐκκλησιαστικὰ μνημεῖα, τὰς Ἱεράς μονάς καὶ προσκυνήματα, τὰ εὐαγῆ ἰδρύματα κλπ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐνε-

κρίθησαν αἱ αἰτήσεις δύο Σουηδῶν θεολόγων ἐπιθυμούντων ὅπως τύχωσιν ὑποτροφίας παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἵνα σπουδάσωσιν ἐν Ἀθήναις τὴν Ἑλληνικὴν δρθόδοξον θεολογίαν.

ΡΩΜΑΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπας τῆς Ρώμης Πίος ὁ Δωδέκατος διὰ νέας ἐγκυκλίου, γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Summi Malorum» (Θλίψεως Ὑψίστης), ἐκδοθείσης Λατινιστὶ τὴν 26ην Ιουλίου, προτρέπει τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐντείνουν τὰς προσευχάς των ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ο Πάπας ἐπίσης ἀπευθύνεται διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης καὶ πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῶν λαῶν ζητῶν ὅπως καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν «ἀληθοῦς εἰρήνης», διότι νέοι πόλεμοι μὲ τὴν χρήσιν τῶν ἀτομικῶν ὅπλων δύνανται νὰ καταλήξουν εἰς καταστροφὴν τοῦ πολιτισμένου κόσμου. «Ἔχων ὑπ’ ὄψιν τὴν Σοβιετικὴν ἔφοδον εἰρήνης καὶ καταφε;

ρόμενος δὲ Πάπας κατὰ τοῦ «ψεύδους» ποὺ κινεῖ τὴν μηχανὴν τῆς Κομμουνιστικῆς προπαγάνδας παρατηρεῖ διὰ αἱ ἀρχαὶ αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν τὴν Ὂγια ὥστιν τῆς ἀληθοῦς εἰρήνης «λησμονοῦνται ὑπὸ τινῶν ἢ καὶ διασύρονται». Χωρὶς νὰ ἔξονομάσῃ τὸν Κομμουνιστὰς τοὺς περιγράφει ἡ ἐγκύκλιος ὡς ἔκεινους οἱ ὅποιοι «καταπατοῦν τὰ ιερὰ δίκαια τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς ἵερεῖς αὐτῆς νὰ ἔξασκοῦν τὴν λατρείαν, καταδικάζουν αὐτοὺς καὶ εἰς ἔξορίαν ἀκόμη καὶ εἰς φυλάκισιν. Παρακαλούντων ἡ προγράφουν καὶ καταστρέφουν σχολεῖα καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα κυθερωνώμενα ἐπὶ τῇ ὥστιν τῶν ὑφισταμένων ἀρχῶν, παρασύρουν λαούς καὶ ἴδιας τὴν τρυφεράν νεότητα μὲ τὴν πλάνην, τὴν συκοφαντίαν καὶ μὲ δόλα τὰ εἴδη τῆς κακοθείας, ἀπὸ τὴν ἀκεραιότητα τῶν ἥθων, ἀπὸ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀθωότητα εἰς τὴν δελεαστικὴν ἐγκληματικότητα καὶ ἀνθηικότητα.»

Ο Πατριάρχης Ἀθηναγόρας

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

ἐπωμίδες τοῦ ἀξιωματικοῦ. Τὸ κράτος δὲν εἶναι πιὰ ξένο. Εἶναι καὶ δικό τους. «Ακουσα Τούρκους νὰ μοῦ λένε γιὰ τὸν Ἀθηναγόρα:

—Αὐτὸς εἶναι ἄξιος ἱεράρχης. «Ἔχει πολιτικὸ μυαλό καὶ σταθερὸ χαρακτῆρα. Πηγαίνουμε καὶ τὸν θλέπουμε καὶ μιλούμε μ’ εύχαριστηι μαζί του.

Δημιούργησε τὴν προύποθεσι τῆς καλλιεργείας μιᾶς μονίμου φίλιας: τὴν ἐμπιστοσύνη.

—Τοὺς μιλῶ, μοῦ εἶπε ἡ Παναγιότης του γιὰ τὸ ποιμνιό του, γιὰ τὶς μεγάλες ἱστορικὲς στιγμὲς ποὺ περνοῦμε, γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὸ χριστιανικὸ πολιτισμό, γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ συσφίξουμε τοὺς δεσμούς μας, μὲ τὴν προσπιτικὴ μιᾶς θυέλλης ποὺ κανεὶς δὲν ξαριέι πότε θὰ ξεσπάσῃ. Καὶ πρέπει νὰ δομολογήσω, διὰ τρίσκων ἀρκετὴ κατανόησι. Δὲν πιστεύω, διὰ τὸν ἀνάγκην τῆς Ελληνες, ποὺ σκέπτονται διαφορετικά. «Ἄλλα καὶ οἱ Τούρκοι ἔννοοῦν τὶ ἐπιθέλλουν οἱ περιστάσεις καὶ τὶ ἐπιφυλάσσουν τὸ μέλλον.

—Ἐλέχθησαν πολλὰ ἀκόμη. «Ἄλλο» ἡ κλεψύδρα ἐπέβαλλε νὰ κλείσουμε τὴν συνομιλία. «Ἐπῆρα ἀπὸ τὸ χέρι τὸ λευκὸ τοῦλι μὲ τὰ πασχαλινὰ αὐγά, τὸ ἐφίλησα. καὶ τὸν ἔχαιρέτησα, γιὰ νὰ ἐπανέλθω, τὴν ἐπομένην, στὸ «πατριαρχικὸν ἀριστον» μὲ τοὺς ἀγίους συνοδικούς. Στιγμές ἀλησμόνητες, γεμάτες διὰ τὸ συγκίνησι, ἐθνικὴ καὶ ἀνθρώπινη.

SUBSCRIPTION BLANK

*The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.*

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name

Address

.....

4 ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1950 ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ. Νέον Παιδικόν 'Αναγνωστικὸν διὰ τὴν β' ἡ γ' τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου. 35 ἔξοχοι εἰκόνες ὑπὸ Εἰρ. Τζούγγρου. "Υφος δημητακόν, γλώσσα καλή δημοτική. Πανόδ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Ε. Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθὲν εἰς ὥραιαν δημοτικήν, μὲ λεξιλόγια, ποιήματα καὶ 70 καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Πανόδετον \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ Τῆς ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ καὶ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ. Πολυζωίδου. Ιστορικὸν ἀναγνωστικὸν δ' ἡ ε' τάξεως. Εἰς ὅμιλουμένην γλῶσσαν. Δ' ἔκδοσις με 30 ὄλοσελίδους εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς, κλπ. Σελίδες 96. Καλῶς πανόδετον..... \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Γ. Πολυζωίδου. Εἰς ὅμιλουμένην γλῶσσαν. Δ' ἔκδοσις με 30 ὄλοσελίδους εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς, κλπ. Σελίδες 96. Καλῶς πανόδετον..... \$1.00

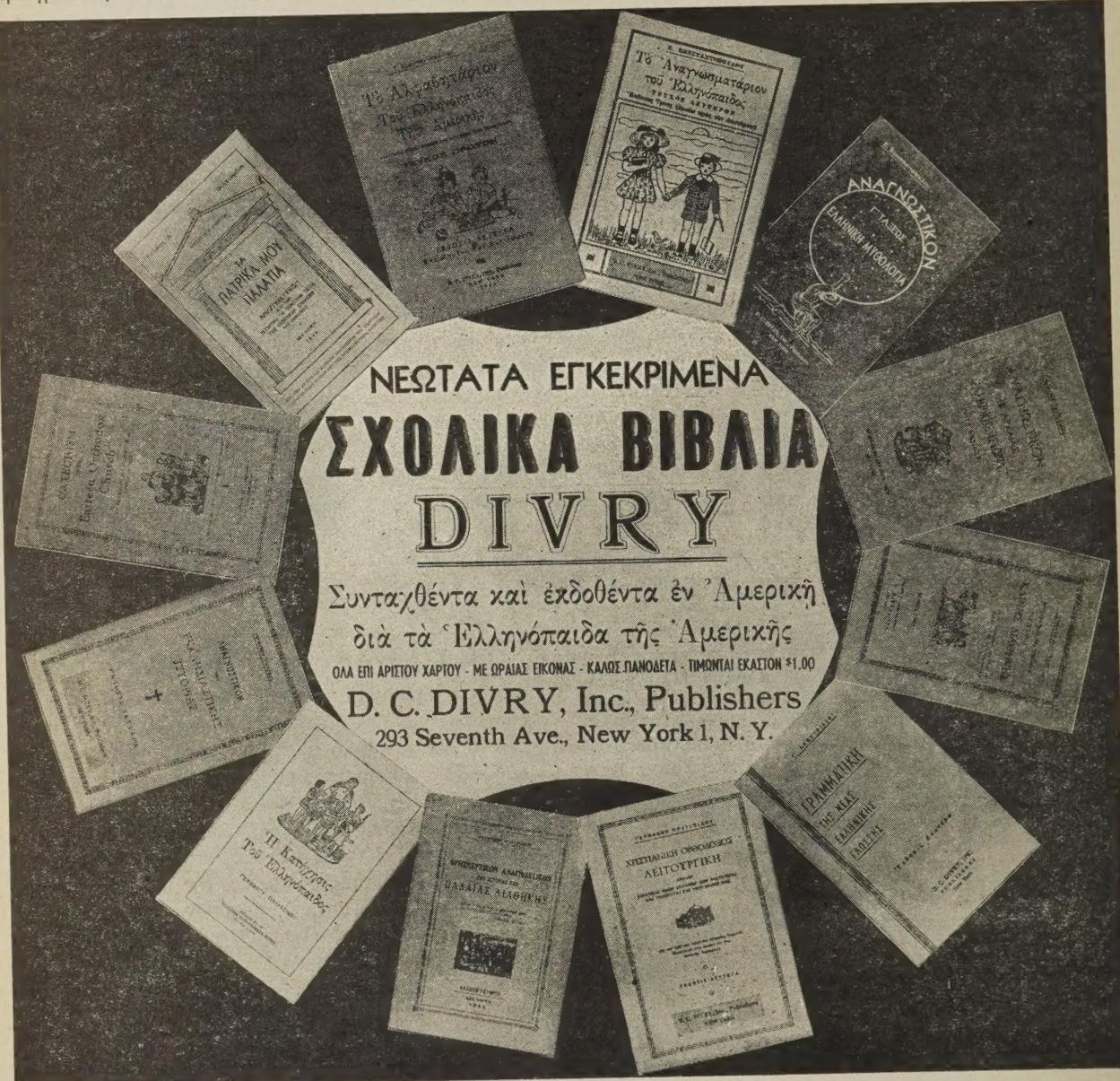
ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

Συνταχθέντα καὶ ἔκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ
διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΟΛΑ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ - ΜΕ ΟΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΚΑΛΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΑ - ΤΙΜΟΝΙΑ ΕΚΑΙΤΟΝ \$1.00

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 Seventh Ave., New York 1, N. Y.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολὺ χρώματον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολὺ χρώματον καὶ μεθοδικώτατον. \$1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκυρωθὲν διὰ τὴν Δ' τάξιν. \$1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. "Ἐκδοσις Γ'", 1945. Μὲ 100 οραίας εἰκόνας. \$1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου.

Νέα ἔκδοσις μὲ 26 ὄλοσελίδους εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. \$1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Νεωτάτη ἔκδοσις Β', μὲ πολλὰς οώδαις εἰκόνας. \$1.00.

"Ολα τὰ Σχολικά Βιβλία DIVRY ἔχουν γραφῆι καὶ ἐκδοθῆι ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν δόπιων ὁ θίος, ἡ ψυχολογία καὶ αἱ ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ οἱ δροὶ διδασκαλίας, ὡς δῆλοι οἱ παιδαγωγοὶ συμφωνοῦν, διαφέρουν ριζικῶς τῶν ἐν Ἐλλάδι. Εἶνε ἔκδοσις Ἀμερικανικά, πλούσιαι, καλοτυπωμέναι, καλοφωνοῦν, μὲ ὄφθονιαν κατατάληλων εἰκόνων, πολυχρώμων εἰς τὰ Βιβλία τῶν κατωτέρων τάξεων. Εἰδικοὶ ἐκπτώσεις παρέχονται εἰς τὰ Σχολεῖα. Ζητήσατε περιγραφικὸν Τιμοκατάλογον ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας ὡς σήνω.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ιδεώδες Ἀναγνωστικὸν Β' Τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. \$1.00.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. "Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἐλλην. σχολείων. \$1.00.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. "Η διδασκαλία τῆς ποτεώς μας εἰς 100 εἰκόλα μαθήματα. \$1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH.

A Sunday School Primer. By Bishop Ger. Polyzoides. \$1.00.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου. "Ἐξηγεῖ σσα τελοῦντα εἰς τοὺς νωνούς μας. Μὲ εἰκόνας. \$1.00.